జలక్రీడలు

JALAKRIDALU

TEL.2633

Thanjavur Sarasvati Mahal Series No.591

శ్రీః

జలక్రీడలు

JALAKRIDALU

by

Sahaji

Edited by

D. RAVI, M.A.,M.Phil.,B.Ed.,B.L.I.S.,
Telugu Pandit,
Sarasvati Mahal Library, Thanjavur.

THANJAVUR MAHARAJA SERFOJI'S

SARASVATI MAHAL LIBRARY
AND RESEARCH CENTRE

THANJAVUR.

2018 Price: Rs.100-00

BIBLIOGRAPHICAL DATA

Title	: JALAKRIDALU
Editor	: D. Ravi, M.A.,M.Phil., B.Ed.,B.L.I.S.,
Publisher	: Director, Sarasvati Mahal Library & Research Centre, Thanjavur.
Publication	: 591
Language	: Telugu & Tamil
Edition	: First Edition
Date of Publication	: 2018
Paper used	: 18.6 kgs. T.N.P.L.
Size of the Book	: 21 x 14 c.m.
Printing Type used	: 18 & !2 pt.
Number of pages	: 128
No. of copies	: 500
Printer	: Sarasvati Mahal Library
Binding	: Cardboard
Subject	: Nataka
ISBN	: 978-93-85343-29-2
Price	: Rs.100.00

வெளியீட்டாளர் முகவுரை

தஞ்சையில் அமைந்து தரணி முழுமைக்கும் அறிவுச்செல்வமாகப் பயன்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் அரும்பெரும் நிறுவனம் சரசுவதி மகால் நூலகமாகும். இந்நூலகத்தை அணி செய்கின்ற அரிய சுவடிகளை நூல்களாக சிறப்பான முறையில் பதிப்பித்து வெளியிட்டு வருகின்றது. இலக்கணம், இலக்கியம், சோதிடம், மருத்துவம் முதலிய துறை சார்ந்த நூல்களை இந்நூலகம் வெளியிட்டுள்ளது. இலக்கிய வகையுள் ஒன்றான ஜலக்ரீடலு என்னும் இந்நூல் தற்போது முதல் பதிப்பாக வெளியிடப்படுகிறது.

தஞ்சையை ஆண்ட மராட்டிய மன்னர்களில் மிகச் சிறந்து விளங்கிய இரண்டாம் சகஜி *(கி.பி. 1684 - 1712)* மன்னர் இந்நூலை இயற்றியுள்ளார். இந்நூல் தெலுங்குத்துறையில் D.No.521/M.No. 598, D.No.522/M.No. 599, D.No.523/M.No. 600, D.No.524/M.No. 601, D.No.525/M.No. 602, D.No.526/M.No. 24, D.No.527/M.No. 25 என்ற எண்களுள்ள சுவடிகளைக் கொண்டு பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. கோபியர்கள் நந்தவனத்திற்கு குளத்தில் நீராடி விளையாடுவதற்கு வருகிறார்கள். கிருஷ்ணன் கோபியர்கள் நீராடுவதைக் கண்டு, கரையின் மேல் அவர்கள் வைத்துவிட்டுச் சென்ற கோபியர்களின் ஆடைகளை எடுத்துக்கொண்டு புன்னை மரத்தின் மேல் மறைத்து வைத்துவிடுகிறான்.அவர்கள் குளத்தில் இருந்தவாறே கேட்கின்றார்கள். முதலில் தர மறுத்த கிருஷ்ணன் பிறகு அவர்களின் வேண்டுகோளை ஏற்று அவர்களது ஆடைகளைத் திரும்பத் தருகிறான். நிறை வாக கிருஷ்ணனுக்கும் கோபியர்களுக்கும் கந்தர்வ விவாகம் நடைபெறுகிறது. இவ்வாறு கிருஷ்ணன்

கோபியர்களுடன் செய்யும் லீலைகளே இந்நாடகத்தின் கருப்பொருள் ஆகும். இந்நூலை சிறப்பாகப் பதிப்பித்தளித்த இந்நூலக தெலுங்கு பண்டிதர் திரு டி. ரவி அவர்களுக்கு எனது பாராட்டுக்கள்.

இந்நூல் வெளிவரத் தேவையான நிதியுதவி நல்கிய அரசுக்கு என் மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்நூல் நன்கு வெளிவர ஆவன செய்துள்ள சரசுவதி மகால் நூலக நிருவாக அலுவலர் திரு. மா. இராமகிருட்டினன்,எம்.ஏ.,எம்ஃபில்.,எம்.எட்., அவர்களுக்கும், நூலகர் முனைவர் எஸ். சுதர்ஷன். M.A.,B.Lit.,M.L.I.S.Ph.D., அவர்களுக்கும், நூலக அச்சகப் பிரிவினருக்கும், நூற் கட்டுப்பிரிவினருக்கும் மற்றும் நூலகப் பணியாளர் களுக்கும் என் பாராட்டுக்கள்.

இந்நூல் இசை மற்றும் நாட்டியக்கலை ஆர்வலர்களுக்கும் ஆராய்சி மாணவர்களுக்கும், நாடகக்கலை வல்லுநர்களுக்கும் பயன்படும் என்பது திண்ணம்.

தஞ்சாவூர்
15.04.2018

ஆ. அண்ணாதுரை, இ.ஆ.ப.,
மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் மற்றும் இயக்குநர்,
சரசுவதி மகால் நூலகம்.

ముందుమాట

తంజావూరిలో ఆంధ్రనాయక రాజ్య అంతరించిన తరువాత మహారాష్ట్రుల ప్రభుత్వము నెలకొన్నది. ఆ మహారాష్ట్ర ప్రభువులును ప్రియంబడి నాయకరాజులవలెనే మన భాషా వాఙ్మయమును ఆదరించుటవలన చరిత్రలో ఒక అపూర్వ సన్నివేశము వారు యక్ష గానము నెడనే యెక్కువ మక్కువ గలవారగుట యింకొక విశేషము. వారు యక్షగాన కవుల ఆధరించుట యే కాదు స్వయముగా అనేక యక్షగాన ప్రచురణలు ఉపచరించిరి. అట్టి వారిలో ప్రాతఃస్మరణీయుడు శహాజీ. ఇతడు భోసల వంశీయుడు. ఛత్రపతి శివాజీ సవతి తమ్ముడగు ఏకోజికి దీపాంబిక యందు కలిగిన తనయుడు. క్రీ. శ. 1684-1712 సంవత్సరముల నడుమ తంజావూరిని ఏలినవాడు. ఇతడు అపర విజయరాఘవుడు. అతని వలె అతిమాత్ర గీతి సాహితీ ప్రీతిగలవాడు. నాట్యకళా కోవిదుడు. శృంగార శూరుడు, హాస్య చతురాస్యుడు. అతని సాహిత్యమంతయు. ఆ లక్షములకు ప్రమాణభూతముగా నున్నది.

శహాజీ (1684-1712) ఏకోజీ తరువాత నాతనికొమారులు ముగ్గురు క్రమముగా రాజ్యమును పరిపాలించిరి. వారిలోఁ దొలివాడు శహాజీ. ఈ రాజచంద్రుని కాలము తంజావూరు మహారాష్ట్ర రాజ్య భాషావాఙ్మయ

చరిత్రమున సువర్ణ యుగమని చెప్పదగినది. సంస్కృతాంధ్రములందేమి, ద్రావిడభాషయందేమి లెక్కలేనన్ని కృతులీరాజేంద్రుని కాలమున వెలసినవి. కృతికర్తయై, కృతిభర్తయై, అపర భోజుడై విరాజిల్లిన శాహ రాజేంద్రుడు, శ్రీకృష్ణదేవ, రఘునాథ నాయకుల వలే ఆంధ్రులకు చిరస్మరణీయుడు.

శహాజీ మహారాజు పరిపాలన కాలమున ఆంధ్ర భాషావృద్ధి మనకు విస్మయము కలిగించును. ఈ విద్వత్ప్రభుమ రచియించిన ఆంధ్ర గ్రంథములను, పోషించిన ఆంధ్ర కవులను మన వెరిగితిమేని ఈతడాంధ్రాభాషాపోషణకే కేవలము జన్మించినట్లు తలంపవలసియున్నది. మరియు ఈ మహారాజు కాలమును, వాఙ్మయ పరిణామమును తెలుసుకొనుటకు యెంతయేని తోడ్పడుచున్నది. గతాను గతికమగు ప్రబంధ వాఙ్మయము గాక, జాతీయ సారస్వతమునకు సంబంధించిన నాటకములు, యక్షగానములు, ద్విపదలు, గేయములు, శాస్త్రీయ గ్రంథములు మొదలగునవి ఈ మహారాజు కాలమున వెల్లివిరిసినవి. వీనిని మనము పరిశీలించిన, ఆ కాలమున ఆంధ్ర వాఙ్మయము దక్షిణమున యెంత గౌరవస్థానమున నున్నదియు, తెలిసికొని సంతోషించుదుము.

నాటక కథా సారాంశము

శ్రీ శాహ మహారాజు ప్రణీతంబైన జలక్రీడలనేడు నాటకమునందు తొలిత యిష్టదేవత ప్రార్థనంబు చేసి సభానాయకాదుల అభివర్ణించి ఈ జలక్రీడలనేడు నాటకము కథా సంగ్రహముగా వినింపించె మార్గం.

గోపికలు అందరు గుంపు కూడుకొని జలక్రీడలాడ శృంగార వనమునకు వచ్చిరి. గోపికలు కొందరు మల్లెలు, ముల్లెలు, విరుజాజులు, చామంతి పూళ్ళతో ఆటలాడిరి. మరి కొందరు కన్యకలు జోడు కూడి పూపాళ్ళు, పసపు పాళ్ళు, కదంబ పాళ్ళ చేత ఆటలాడిరి. గోపికలు స్థలక్రీడ లాటలాడి బడలిక చేత జలక్రీడలాడను ఒకరినొకరు పిలుచుకొందురు. గోపికలు కొలను శృంగారమును కనుకొని కొలను గట్టున వలువలను తీసి గెట్టున ఉంచి జలక్రీడలాడిరి.

గోపికలు జలక్రీడలాడు సమయంబున కృష్ణదేవుడు గోపబాలురతో శృంగార వనమునకు బంతియాటలాడ వచ్చెను. కృష్ణదేముడు వచ్చి కొలనిలో జలక్రీడలాడే గోపకన్యలను చూచి గెట్టు పై ఉంచియున్న వలువలను ఎత్తుకొని ఒక పొన్న చెట్టు పై పొంచియుండు సమయంబున గోపకన్యకలు వచ్చి చాలా తడవాయనని వాళ్ళను పిలువ పప్పుతిమ్మక్క వచ్చెను. పప్పుతిమ్మక్క గోపకన్యకలను ఇంటికి

రమ్మని పిలువగా ఆ కన్యకలు పప్పుతిమ్మక్కతో మేము వచ్చేది లేదనెను.

పప్పుతిమ్మక్క ఇంటికి వెళ్ళి చెప్పిన మోసం వచ్చునని గోపికలు ఇంటికి వెళ్ళడానికి బయలుదేరిరి. ఒక కన్యక గట్టుకు వచ్చి తమ వలువలు కానమని గోపకన్యకలతో తెలుపును. పప్పుతిమ్మక్కను వలువలు కానమని అడుగగా ఆమె నాకు తెలియదనెను. అప్పుడు అందరు వనమందు వెతుకసాగిరి. పప్పుతిమ్మక్క పొన్న చెట్టు మీదనున్న చీరలు కనుగొని సంతోషచిత్తురాల్తై గోప కన్యకలతో తెలిపెను.

పప్పుతిమ్మక్క గోపకన్యకలకు వలువలు జూపె గనక గోపకన్యలు తమ వలువలు గురుతు జూచెటప్పుడు కృష్ణుని కనుగొని లజ్జ చేతను కొలనులో దాగికొనిరి. కృష్ణదేవుడు పప్పుతిమ్మక్క తన్ను చూపిచ్చెననీ కోపం చేతను పొన్న చెట్టు దిగి వచ్చి పప్పుతిమ్మక్క కట్టుక వుండె గంతను తీసుకెళ్ళెను. గోపకన్యకలు కొలనునుండి కృష్ణుని వలువలు ఇమ్మని అడిగిరి. అప్పుడు కృష్ణుడు ఒక్కొక్కరుగా గట్టుక వచ్చి మీ చీరల గుర్తు చెప్పి అడిగితే ఇచ్చెదనెను. అందరు వాళ్ళ చీరల గుర్తు చెప్పి అడిగిరి. అప్పుడు కృష్ణుడు నన్ను పెండ్లాడితేగాని చీరలు ఇవ్వననెను. గోపకన్యకలు ఒక్కొక్కరు మాట్లాడుకొని పెండ్లికి సమ్మతించిరి. అప్పుడు కృష్ణుడు గోపకన్యకల వలువలు ఇచ్చెను.

పప్పుతిమ్మక్క తన గంతను అడుగగ కృష్ణుడు ఇవ్వక పరిహాసము చేయు సమయంబున పప్పుతిమ్మక్క మొగుడైన పుల్యాకుల యెల్లంభట్లు వచ్చి పప్పుతిమ్మక్కని అడిగి జరిగిన కథ అంతయు తెలుసుకొని తరువాత కృష్ణుని అడిగి పప్పుతిమ్మక్క గంతను తీసి యిచ్చెను. నేను గోపకన్యకలను గందర్వ వివాహము చేసుకో పోతున్నాను మీరు కూడ ఉండి గందర్వ వివాహం చేయించవుని అడిగెను. ఈ దినవే శుభదినవుని గందర్వ వివాహం చేయించెను. కృష్ణదేవుండు గోపకన్యకలను గంధర్వ వివాహం చేసుకొని గూడియాడు చున్న సవుయంబున నారద కిన్నర కింపురుషులు దేవేంద్రాది దేవతులు వుంగళాలు పాడిరి.

జలక్రీడలు అను తాళ పత్ర గ్రంథము సరస్వతీ మహాల్ గ్రంధాలయువులో తెలుగు విభాగవున D.No.521/M.No. 598, D.No.522/M.No. 599, D.No.523/M.No. 600, D.No.524/ M.No. 601, D.No.525/M.No. 602, D.No.526/M.No. 24, D.No.527/ M.No. 25 అను సంఖ్యలలో ఉన్నది. ఈ నాటకము తెలుగు, తమిళ అనువాదవుతో ప్రచురించి వెలువడుచున్నది.

ఈ గ్రంథవును అందరు చదివి సద్వినియోగవు చేసుకోవాలని ఆశతో ఈ పుస్తకవును తెలుగులోను, కథసారాంశము తమిళం లోను రాయబడినది. ఈ గ్రంథము సాహిత్య పరిశోధకులకు చదువరులకు, విద్యార్థులకు ఉపయోగపడును.

జలక్రీడలు అను పుస్తకమును పరిశీలన (Evaluation) చేసి ఇచ్చిన తంజావూరు తమిళ విశ్వవిద్యాలయ తెలుగు ప్రొఫెసర్ Dr. C. సావిత్రి గారికి కృతజ్ఞత తెలిపెదను. ఈ గ్రంథమును ముద్రించుటకు నాకు అనుమతి నొసంగిన వారు తంజావూరు జిల్లా కలెక్టర్ గారును మరియు గ్రంథాలయ డైరక్టర్ అగు శ్రీ A. అణ్ణాదుర్రై, I.A.S., గారికి నా హృదయపూర్వక వందనములు సమర్పించు కొనెదను. సరస్వతీ మహాల్ గ్రంథాలయ నిర్వాహకులు శ్రీ.M. రామకృష్ణన్ M.A.,M.Phil.M.Ed., గారికి మన: పూర్వక వందనములు సమర్పణ జేయుచు, మరియు గ్రంథాలయ లైబ్రరియన్ Dr.S. సుదర్శన్ M.A.,B.Lit.,M.L.I.S.Ph.D., గారికి మరియు ఈ గ్రంథమును బాగుగా ముద్రించి ఇచ్చిన గ్రంథాలయ డి.టి.పి. మరియు ప్రింటింగ్ విభాగమునందు పనిచేయు వాళ్ళందరికి నా కృతజ్ఞతలు తెలుపుతున్నాను.

తంజావూరు
05.01.2018

డి. రవి,

తెలుగు పండితులు,
సరస్వతీ మహాల్ గ్రంథాలయం.

முன்னுரை

தஞ்சையிலே சிறப்பு வாய்ந்த கல்விக் கருவூலம் சரபோஜியின் சரசுவதி மகால் நூலகம். அதிலுள்ள பல மொழிப்பிரிவுகளுள் ஒன்று தெலுங்குச் சுவடித்துறை. இதுவரை வெளியிடப்படாத சுவடிகளுள் ஒன்றான "ஜலக்ரீடலு" என்னும் இந்நூல் தற்போது தமிழ் வரிவடிவம் மற்றும் கதைச் சுருக்கத்துடன் பதிப்பித்து வெளியிடப்படுகிறது.

இரண்டாம் சகஜி (கி.பி. 1684-1712)

இவர் தஞ்சையில் மராட்டிய அரசைத் தோற்றுவித்த ஏகோஜியின் மூத்த புதல்வர் ஆவார். இவருடன் பிறந்தவர்கள் முதலாம் சரபோஜியும் துளஜாவும் ஆவர். தஞ்சையை ஆண்ட மராட்டிய மன்னர்களில் மிகச் சிறந்து விளங்கியவர் இரண்டாம் சகஜி. இவர் கி.பி. 1684 முதல் 1712 வரை 28 ஆண்டுகாலம் ஆட்சி செய்தார். இவர் காலத்தை ஒரு பொற்காலம் என்று கூறலாம்.தஞ்சையை ஆண்ட மராட்டிய மன்னர்களின் வரிசையில் தமது ஆட்சியாலும் திறமையாலும் முதலிடம் வகிப்பவர் இவரே. தாமே ஒரு பெரும் புலவராகவும், இசை மேதையாகவும், நாட்டியக்கலை விற்பன்னராகவும் திகழ்ந்ததால் இவரது அவையில் பன்மொழிப் புலவர்களின் குழாமும், இசை மேதைகளின் சங்கமமும், நாட்டிய வித்தகர்களின் கூட்டுறவும் மிகுதியாக காணப்பெற்றன. இவரது

ஆட்சிக்காலத்தில் வடமொழி, தமிழ், மராத்தி, தெலுங்கு ஆகிய மொழிகளில் ஆற்றலுள்ள பல புலவர்கள் தஞ்சையில் ஒன்றுகூடி அளவளாவினர். தங்கள் தங்களது மொழிகளில் கலை, இலக்கியப் பணிகளை அவர்கள் மேற்கொண்டனர். இவர்கள் மகிழ்ச்சியாகவும், அமைதியாகவும் வாழ்ந்து இலக்கியப்பணிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று மன்னர் கருதினார். இதனால் இவரும் இவரது தாய் தீபாம்பாளும் தீபாம்பாபுரம், திருவிசநல்லூர் என்று வழங்கப்பெறும் சாகராஜபுரம், பாஸ்கரராயபுரம் ஆகிய கிராமங்களை வித்யாதானமாகக் கொடுத்தும், வித்வான்கள் குடியிருக்கப் பல அக்ரஹாரங்களைத் தோற்றுவித்தும் தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்தனர். கர்னாடக இசை, இந்துஸ்தானி இசை, பரத நாட்டியம் போன்றவை தஞ்சை அரண்மனையில் ஆக்கம் பெற்றன. இவரது காலத்தில் இத்துறை இலக்கியங்கள் மலர்ந்த அளவு தஞ்சை மண்ணில் வேறு எந்த அரசர் காலத்திலும் இவ்வளவு இலக்கியங்கள் மலர்ந்ததில்லை.

சகஜி மன்னர் இயற்றிய நாடகங்கள்: 1. கிராத விலாஸமு, 2. கங்கா பார்வதி ஸம்வாதமு, 3. பார்வதி பரிணயமு, 4. வள்ளி கல்யாணமு, 5. ரதி கல்யாணமு, 6. விக்னேச்வர கல்யாணமு, 7. சசி புரந்தரமு, முதலியனவாகும். அவர் இயற்றிய நாடகங்களை தமது சிவசைதன்ய பக்தியை வெளிப்படுத்துவதற்காகவே இயற்றியுள்ளார். மேலேகண்ட தெலுங்குமொழி நாடகங்கள் மன்னர் முன்பாகவே நடிக்கப்பட்டவையாகும்.

இம்மன்னருக்கு முதன்முதலில் பரிசயமான மொழி தெலுங்கு மொழி ஆதலாலே அந்த மொழியிலேயே நாடகங்களை இயற்றியிருக்கிறார்.

சகஜி மன்னர் தமது கிருஷ்ண சைதன்ய பக்தியை வெளிப்படுத்தும் விதமாக 1. கிருஷ்ண லீலா விலாசமு, 2. ஜலக்ரீடலு, 3. ருக்மிணீ சத்யபாமா சம்வாதமு, 4. த்ரௌபதி கல்யாணமு, 5. சதிபதி தான விலாசமு, 6. விஷ்ணு பல்லகி ஸேவா பிரபந்தமு முதலிய நாட்டிய நாடகங்களை இயற்றியுள்ளார். சோழ மண்டலத்தில் உள்ள விஷ்ணு ஆலயங்களில் கோயில்கொண்டுள்ள பல மூர்த்திகளின் பேரிலும் சிருங்காரப்பதங்களைப் பாடி உள்ளார் சகஜி மன்னர்.

ஜலக்ரீடலு நாடக கதைச்சுருக்கம்:

இந்நாடகத்தின் தொடக்கத்தில், சூத்ரதாரன் வினாயகர், சரஸ்வதி, மகாவிஷ்ணு, பரமேச்வரன் ஆகியோர்களை பிரார்த்தனை செய்து ஜலக்ரீடலு என்னும் நாடகம் ஆரம்பிக்கும் விதத்தை விவரிக்கிறான். கோபியர்கள் குளத்தில் நீராடி விளையாடுவதற்கு நந்தவனத்திற்கு வருகிறார்கள். அந்த வனத்திற்கு கிருஷ்ணன் சில கோப பாலகர்களுடன் பந்தாட்டம் ஆடுவதற்கு வருகிறான். அப்பொழுது கிருஷ்ணன் கோபியர்கள் நீராடுவதைக் கண்டு, கரையின் மேல் அவர்கள் வைத்துவிட்டுச் சென்ற கோபியர்களின் ஆடைகளை எடுத்துக்கொண்டு புன்னை மரத்தின் மேல் மறைத்து வைத்துவிடுகிறான். அப்பொழுது கோபியர்களை

அழைத்துவர பப்புதிம்மக்கா வனத்திற்கு கோபியர்களை தேடி வருகிறாள். குளத்தித்திற்கு வந்து விளையாடியது போதும் வாருங்கள் என்று கோபகன்னியர்களைப் பார்த்து பப்புதிம்மக்கா கூறுகிறாள். அதற்கு கோபகன்னியர்கள் வருவதிற்கில்லை என்று மறுத்துவிடுகின்றனர்.

பிறகு ஒரு கோபிகை, பப்புதிம்க்கா வீட்டில் சென்று சொன்னால் விபரீதமாகிவிடும் ஆகவே நாம் அனைவரும் புறப்படுவோம் என்று குளத்தை விட்டு வருகிறாள். குளத்தின் கரையில் ஆடைகள் இல்லாததைக் கண்டு மற்றவர்களிடம் உடைகள் காணவில்லை என்று கூறி அனைவரும் பப்புதிம்க்காவுடன் சேர்ந்து உடைகளைத் தேடுகின்றனர். பப்புதிம்மக்கா உடைகளைத் தேடி வனத்தில் செல்லும்பொழுது புன்னை மரத்தின் மேல் இருக்கும் உடைகளைப் பார்த்து உடைகள் இங்கே இருக்கிறது வாருங்கள் என்கிறாள். அப்பொழுது கிருஷ்ணன் தன்னைக்காட்டிக் கொடுத்த பப்புதிம்மக்கா மேல் கோபம் கொண்டு அவளுடைய ஆடைகளை எடுத்துச்செல்கிறான். கோபியர்களை பார்த்து உங்கள் உடைகளுடன் என் உடையையும் வாங்கிவாருங்கள் என்று பப்புதிம்மக்கா கூறுகிறாள். அதற்கு கோபிகைகள் நாங்கள் எவ்வாறு செல்வோம் நீ சென்று வாங்கி வா என்று கூறுகிறார்கள்.

பப்புதிம்மக்கா கிருஷ்ணனிடம் சென்று கேட்க, அதற்கு அவர்கள் வந்து கேட்டால் தருகிறேன் என்கிறான். கிருஷ்ணன் சொன்னதை கோபிகைகளிடம் கூறுகிறாள். அவர்கள் குளத்தில் இருந்தவாறே கேட்கின்றார்கள். முதலில் தர மறுத்த கிருஷ்ணன் பிறகு அவர்களின் வேண்டுகோளை ஏற்று அவரவர்கள் உடைகளின் அடையாளங்களைக் கூறி வாங்கிக்கொள்ளும்படி கூறினான். அவர்களும் அவ்வாறே கூறி உடைகளை வாங்கிக் கொள்கின்றனர். பப்புதிம்க்காவின் கணவர் புல்யாகுல யெல்லாம்பட்லு அங்கு வர, அவரிடம் கிருஷ்ணன் நான் கோபியர்களை கந்தர்வ விவாகம் செய்யப் போகிறேன், அதற்கு நீங்கள் நல்ல நேரம் பார்த்துக் கூறுங்கள் என்கிறான். அதற்கு அவர் இன்றே நல்ல நாள் என்று கூறி, அவ்வாறே விவாகம் செய்து வைக்கிறார். இவ்வாறு கோபகன்னிகைகள் கந்தர்வ விவாகம் செய்துகொள்ள தேவர்கள், கின்னர்கள், கிம்புருஷர்கள், நாரதர் முதலானோர் மங்கள கீதம் பாட இனிதே இந்நாடகம் நிறைவுறுகிறது.

ஜலக்ரீடலு என்னும் இந்நூல் D.No.521/M.No. 598, D.No.522/M.No. 599, D.No.523/M.No. 600, D.No.524/ M.No. 601, D.No.525/M.No. 602, D.No.526/M.No. 24, D.No.527/M.No. 25,என்ற எண்களுள்ள சுவடிகளைக் கொண்டு பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

நன்றியுரை:

இந்நூலைப் பதிப்பிக்க ஆணை வழங்கிய மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மற்றும் சரசுவதி மகால் நூலக இயக்குநர் ஆ. அண்ணாதுரை, இ.ஆ.ப., அவர்களுக்கும், நூற்பணியினைச் செவ்வனே நிறைவேற்றிடத் துணைபுரிந்த நூலக நிருவாக அலுவலர் திரு. மா. இராமகிருட்டினன், M.A.,M.Phil.M.Ed., அவர்களுக்கும், இந்நூலை நுண்ணாய்வு செய்து கொடுத்த தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக தெலுங்குத் துறைப்பேராசிரியர் முனைவர் C. சாவித்ரி அவர்களுக்கும், இந்நூலக நூலகர் முனைவர் எஸ்.சுதர்ஷன், M.A.,B.Lit.,M.L.I.S.Ph.D., அவர்களுக்கும், இந்நூலினைச் சிறப்பாக அச்சிட்டுத்தந்த நூலகக் கணினிப் பிரிவினருக்கும், நூற்கட்டுப் பிரிவினருக்கும் மற்றும் ஏனையோருக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தஞ்சாவூர்
12-01-2018

டி. ரவி,
தெலுங்கு பண்டிதர்,
சரசுவதி மகால் நூலகம்,
தஞ்சாவூர்.

శ్రీః

జలక్రీడలు*

జయ దేవకిపుత్ర జయ దివ్యనుతిపాత్ర
జయ కృష్ణ సుచరిత్ర జగన్మిత్ర
జయ శుభావహగాత్ర జయ జగాత్రితిసూత్ర
జయ భాను శశి నేత్ర జయ జితా మిత్ర 1

వేణునాద విలోల విభుధ సన్నుత లీల
చాణుర మద జాల శాసనాభీల
భాణ భంజన శీల ఫావన గుణవాల
విణావముని విశాల వినయానుకూల 2

వివుత భీకర శౌర్య వేదాంతనుత చర్యయేమి
వినుత గుణధూర్య యదు వంశవర్య
కవు నియ్యు గాంభీర్య కాంచనా చలధైర్య
విమల మానసధార్య వినుత సౌందర్య 3

గౌళ రాగం – త్రిపుట తాళం

శరణు శరణు జగద్విధాయక శరణు శ్రీహరిసాయకా
శరణు శరణు శుభ ప్రదాయక శరణు గిరిజా నాయకా 1

---

* D.No. 522/M.No. 599

వారణాసుర మద విదారణ దారుణాఘ విదారణ
చారణస్తుత భువన కారణ సాధుసుభధ విచారణ 2

నిజపదాస్తుత పూత వాసర నిఖిల దివిజాగ్రసర
రజని రమణ కళా విభాసుర విజిత మత్తమహాసుర 3

సర్వసంభృత చరణ కింక్కర గర్వితారి భయంక్కర
పార్వతి హృదయేశ శంక్కర భవహర క్షేమంక్కర 4

రాగం - గుమ్మ కాంబోది - ఆది తాళం

మహిషాసుర మర్ధినితే మంగళం
నిత్యమహిత శ్రీ వర్దినితే మంగళం ॥ పల్లవి ॥

అకళంక్క ఖేలనాయై యతిలోక పాలనాయై
మకరాంక్కలాల నాయై మంగళం 1

ప్రణుత సంతోషితాయై భవ్య సంభాషితాయై
మణిగాణా దూషితాయై మంగళం 2

అహివైరి సేవితాయై హరిభావా భావితాయై
మహితా సంభావితాయై మంగళం 3

శాహజేంద్ర పూజితాయై సజ్జన దిజితాయై
మహిమా విరాజితాయై మంగళం 4

సూ.వ. అవురా ఈ విధంబున నాట్యరంభవు జేసిన తదనంతరంబున జలక్రీడలనేటి నాటకంబు నందు తొలుత విఘ్నేశ్వరుని ప్రార్థన జేసే మార్గం.

శ్లోకం॥ లంబోధర సర్వవిద్యా లంబోధర హసన్ముఖః
బంధురస్తిత్య సుగుణైర్భంద్ధరస్తు భవన్మదే.

సూ.వ. ఈ విధంబున యా విఘ్నేశ్వరుని పాద పద్మములకు వందనవాచరించి ఆ తదనంతరంబున యేవిధాన వంటెను.

శ్లోకం॥ నృత్యాకార గత్రైః కరాబ్జ వలనై స్థాలాయితః
కంకణ ప్రక్వాణై శృతి తాంగత్రై మూర్ఖ వలల్లోలంబ మాలరుత్రైః
వినాయాత్రై వృుదుగితిభిః పరవశాం నాళిజ నాక్కురుతీ
వాగ్దేవి వదనాంబు జేసి నివసింతు శ్రీ శాహపృద్వీపతే.

సూ.వ. ఈ విధంబున సరస్వతి దేవి పాదపద్మవులకు వందన వాచరించి యాతదనంతరంబున యేవిధాన వంటెను.

శ్లోకం॥ వందే తందే వందేవరసురవ పటలి మౌళి
మాణిక్యాదిప శ్రేణి నిరాజిత శ్రీ చరణ
సరసిజ ధ్యాన యోకాధి బాజాం

భక్తైనా మీప్సితాద్యా వలన పట్టు
చతు జడలు శోభాంచిత శ్రీదేవం.

సూ.వ. ఈ విధంబున శ్రీ మహావిష్ణువు పాదపద్మములకు వందనం మాచరంచి యాతదనంతరంబున యేవిధాన వుంటెను.

శ్లోకం॥చండ స్తాండవ కాండశౌండ మహిమా
శుండాలకుం డోన్న మశ్చండాడుడ్డషి చండ
భాండ విహారత్కుండల్య ఖండ శ్రేయె
తండుర్దండిత చండ డిండిమముఖో
డిండిరషండేర్వహత్కాండేర్మండిత
గండ మండల జట ఖండోస్తు చండిపతి.

సూ.వ. అపురా ఈ విధంబున పరమేశ్వరుని పాద పద్మములకు వందనం మాచరంచి యా తదనంతరంబున యేవిధాన వుంటెను.

నాంది ద్విపద॥

ఏశ్రీ కామిని నాదజితరిపు యూధ
రాకేందు సమవక్ర రాజీవనేత్ర
కనకాద్రి సమధైర్య కల్యాణ చర్య
వననిధి గంభీర వైభవధార
పాకశాసన మిత్ర భవ్యనుత్ర శ్రీకరగుణ.

సాంద్ర శ్రీరాకేందు చంద్ర నీకు నే మ్రొక్కెద
నెమ్మదితోను నా కాళిదాసాదులకు కవితలకు
నొప్పజేసి శ్రీకృష్ణ నీవు చేయు శృంగార లీల
నాటకంబగును నవరసంబులను మేటిగా
రచియింతు మేదినిలోన.

సూ.వ. అవురా ఈ విధంబున శ్రీ శాహమహారాజు ప్రణీతంబైన జలక్రీడలనేడు నాటకము నందు తొలుత యిష్టదేవతా ప్రార్థనంబు జేసి సభానాయకాదుల అభివర్ణించి యీ జలక్రీడలనేడు నాటకము కథా సంగ్రహముగా వినుపించే మార్గం.

ద్విపద ॥

గోపిక లెల్లను కుంపు గూడుకొని
యేపున జలక్రీడలింప్పొంద నాడ
వచ్చుటయును తమ వలువలు దీసి
అచ్చుగా గెట్టున అమర నుంచు టయు
చిన్ని కృష్ణుండు వచ్చి చీరలెత్తు కొని
పొన్నపై యుండుట పూబోణులపుడు
వలువలు యడుగుట వనజలోచనుడు
పిలిచి చీరలొసంగి పెండ్లాడుటయును
అనియెడి కథలచే నమరి వేడుకను

ననుపొంద జలక్రీడ నవ్య నాటకము
పనువడి యానంద భరితుండై చాల
ఘనుండు శాహేంద్రుండు గావించె భువిని
సరస సత్కవి వరుల్ సన్నుతి సేయ
ధరణిలో నాచంద్ర తార్కాముగాను.

సూ.వ. అవురా యీ విధంబున యీ రీతి భూరిగుణోదార
మేభాషాది భూషితంబగు శ్రీ శాహమహారాజ ప్రణీతంబైన
జలక్రీడల నేటి నాటకంబు నందు తొలుత విఘ్నేశ్వర
ప్రార్థన సేయంగా విఘ్నేశ్వరుండు వచ్చె మార్గం.

ద్విపద॥ పాశాంక్కుశంబులు పరంగ హస్త
ముల భాసలై కనక ప్రభలు విలశిల్ల
పొసగ లంబోధరంబున నాగవితతి
ఆ సమయాన కాంతితొ నాడుచుండ
గ వలనొప్పు మూషిక వాహనంబెక్కి
వెలయు విఘ్నేశ్వరుండు వేడ్కతో వెడలె.

సూ.వ. ఈ విధంబున విఘ్నేశ్వరుండు వచ్చే మార్గం.

దరువు – మాతృక రాగం – ఆది తాళం

ముదమున కుండలముల రుచుల
మరగ యిద వెడలెను విఘ్నేశ్వరుండిపుడు 1

కర్ణతాళవములు కదలగ నల్లన స్వర్ణ
నిభుడు గణపతి తగవచ్చెన్ 2
మూషిక వాహనమున నొప్పుచు
శుభవేషుండు వెడలెను విఘ్నేశ్వరుండు 3
తన లంబోదరమున ఫణులాడంగ
ఘనతను వెడలెను గజముఖుండిపుడు 4
మోదముతో గణముఖ్యులు గొలువంగ
మోదక హస్తుడు ముదమున వెడలెన్ 5

సూ.వ. ఎవరోయి భాగవతులు విఘ్నేశ్వరుండు వచ్చి ఎంతో సమయమాయెను పూజ చేసేటందుకు పూజకున్ని పిలిపించరోయి.

భా.వ. ఆలాగుననే పిలుపిస్తున్నామోయి. ఓరి పూజారివాడు ఎవళ్లూ.

పూజారి వ. యేమయ్యా ! యేమయ్యా !

సూ.వ. నీకేమి పైత్యం పట్టెనో లేక పోతే కండ్లు కనవడవో యింత సేపు విఘ్నేశ్వరుడు వచ్చి వుండగాను పూజసేయక దొంగవలె గుడి వెనక దాగికొని ఉన్నావు.

పూజారి వ. స్వామి నామీద ఇంత కోపమేంటికి నేను ఉదయాననే స్నాన సంధ్యావందనములు తీర్చుకొని ఆవు పోసనం చేసి ఉదయమ్మైన రెండు జాములకే వచ్చి కాచుకో ఉన్నాను. పూలసరులు కట్టే పండారాన్ని అడగండి అట్ల

నేను స్వామికార్యమందు అట్ల తప్పిదముగా నడచుకొనేది లేదు. ఇంకాను పరిచారకుండు రాలేదు కాబట్టి సుబ్రమణ్యా స్వామి సన్నిది గుడి వెనక వున్నది. గనుక ఆ సన్నదిని పని చేస్తా వుంటిని.

సూ.వ. మంచిది అట్లనా యెవణ్ణా పరిచారకున్ని పట్టుకోరార!

ఒకానొకని వ. స్వామి ఇదిగో పరిచారకుండు ఉదయమెై పది ఘడియల పర్యంతవమున్ను స్నానవమును లేక సంధ్యాను లేక పసరంవలె పడి నిద్రబోతానుండెను దేవరా !

సూ.వ. మంచిది వీన్ని తన్ని పంద్రెండు రూకలున్ను అపరాధం తీ శిక్షణములో తిరుమంజనము నైవేధ్యం మొదలైనవి అవుర్చువమనర.

ఒకానొకని వ. అయ్యా ఆ రీతుగానే పంద్రెండు రూకలు అపరాధం తీసుకొంటిని నేడు మొదలుగాను స్వామి కార్యమందు తారువూరు చేయలేదు. జాగ్రత కలిగి ఉండునని అడుకొంటున్నాడు నాకోసరం వీన్ని కావలి సేయు వద్దు స్వామి.

సూ.వ. మంచిది క్షణములో పూజ చేస్తా. లేక పోతే నన్ను శిక్షించండి.

ప.వ. స్వామి వంంచి బుద్ధి ఓరో కురుకులె నవెమ్మడ ప్రాణనొక్కకొండు వందు విట్టరె తిరువంంజనం వొడ్డైక్కల ముట్టుకళే నైవైద్యం యెల్లాం ఆ యిరుక్కుదు పూజై పణ్ణుం.

అర్చక.వ. అనేను మొదలు తమిళనాడె వందనం తెలుంగన్ ఆనపడియునాలె దాని పెశడ.

ప.వ. అయితే వంంచిది గురుక్కలు పూజ చేయువయ్యు పూజాద్రవ్యాలంత్తానం వచ్చింది. విఘ్నేశ్వరుణ్ణే గురుక్కళు పూజ చేసేది.

విఘ్నేశ్వరాయు నవుః షోడశ విధవుపచారా
పూజాంసవుర్పయామి విఘ్నేశ్వరాయు నవుః
నృత్య గీత వాద్య వువధారయు.

పూ.వ. : అయ్యు విఘ్నేశ్వరునికి పూజ ఆయనే విఘ్నేశ్వరుడు నేటి పూజకు చాలా సంతోషపడి తాండవ వూడుంతున్నాడు. వేంవు వూ ఇండ్లకు పోంయి వచ్చేవు.

వుణియుగాణి వచనం : నేడు మొదలు కొని యిన్నాళ్లవలె తారుమారులు సేయకనే నడుచు కొంటె బాగుండును. లేక పోతే మీ ప్రాణాలకు వుుప్పు వచ్చును. నిన్నటి వరకున్న మణియగాణి జాలం చేసినట్లు నా ముందర నడిచిన నా స్వరూపం చూపిస్తా పొండి.

కురుక్కళు మొదలైనవారి వచనం : మంచి బుద్ధి స్వామి.

సూ.వ. అవురా ఈ విధంబున విఘ్నేశ్వరుండు వచ్చి సకల విఘ్నాములను నివారణం చేసిన తదనంతరంబున శ్రీ శాహమహారాజు ప్రణీతంబైన జలక్రీడలనేటి నాటకంబునందు గోపకన్యలు శృంగార వనంబునను జలక్రీడలాడ వస్తున్నారని హెచ్చరికా తెలువ గొల్లవాడు వచ్చె మార్గం.

దరువు - మూత్రక రాగం - ఆది తాళం

నల్ల కంబళి తన నడువమున జుట్టుకొని
చిన్న కొలను చేత జివ్వుచు నుదుటను
తెల్లని నామము తీరున మెరయుంగ
మెల్ల మెల్లనె వచ్చె గొల్లవాడిప్పుడు.

సూ.వ. భాగవతుల్లార మనం ఆడి పాడే స్థళమందు ఎవడో ఒకడు పట్టెనామాలు బెట్టుకొని వచ్చి వికృతాకారం గాను నిలుచున్నాడు వీడెవ్వడని అడకరోయి.

గొల్ల వచనం: అబ్బా మిమ్ము జూస్తే పిశాచాలవలె నుంది. మాట్లడెటందుకు నాలుక తొఱ్ఱపడుతుందని వెరచి నాయందుప్రెముక్కెది.

సూ.వ.: ఓరి వెర్రివాడా మేము పిశాచములు కాదుర కీర్తనములు చేసే భాగోతులము నీ వెవరు నీ పేరేమి నీవు వచ్చిన కార్యమేమెూ నాతో చెప్పర.

గొ.వ. : గోపకన్నలు జలక్రీడలాడ వస్తున్నారు అందు కోసరం శృంగార వనవుంతాను ముస్తీపు జేసి కొలను చుట్టి చూచి రవ్మన్నారు.

సూ.వ. : వుంచిది నీ వట్లగే చూచి గోపకన్యలను పిలుచుకోరారా.

సూ.వ. : అవురా ఈ విధంబున గొల్లవాడు వచ్చి హెచ్చరించిన ఆ తదనంతరంబున గోపకన్యలు జలక్రీడలాడ వలసి శృంగార వనంబునకు వచ్చె వూర్గం.

ద్విపద : శృంగారవములను రాజిల్లుచు మేన
బంగారు సొవ్ములు బాగుగా బెట్టి
తొలి వొందనుదుటను తిలకంబు దిద్ది
వెలయుంగ జడనిండ విరిసరుల్ దాల్చి
గురుతరణంబగు గబ్బిగుబ్బల మీద
సరసంబ్బుగా హరిచంధన వులది
కలయుంగ రత్నాలకమ్మలు వింతగ చెవుల
తళతళ మనుచు కాంత్తులీన
కంకణంబులు తవు కరవుల యందు
పొంకంబుగా బూని పూబోణు లిపుడు
నిటుగా చను గట్టు నిగ నిగ మెరయు

కాటుక కన్నుల ఘనతతో దీర్చి
అలరంగ జలక్రీడలాడ కన్యకలు
చెలువొంద వెడలిరి చిత్రంబు మీరా.

సూ.వ. ఈ విధంబున గోపకన్యకలు శృంగార వనంబునకు వచ్చె మార్గం.

దరువు - మాతృక - ఆహిరి రాగం - ఆది తాళం

కనక భూషణములెల్ల దనరంగ గోపకన్యలు వెడలిరి వేళ
మనసిజు శరములని జనులు కొనియాడంగా వెడలిరి వేళ

దరువు - మాతృక - రాగం - ఆది తాళం

గోప కన్యలు వెడలిరి కులుకు మీరను
బెళుకు చూపులను వింత సోబగు దెరను 1
యెపున పయ్యెద కొంగులింత జారను
వింతను రూపములు రంభాదుల రూపు గెరను 2
అందెలు ఘల్లు ఘల్లని అతిశయిల్లగా
యిందు ముఖులు ముదమంది కొల్వగా 3
అందమున నెమ్మెన చెలు వొందు చుండగా
పొందుగ కస్తూరి బొట్టుపొలుపు మీరంగ 4
బాగైన గబ్బి గుబ్బల పైయ్యద జార
సోగైన కన్నుల మీర సోబగు ద్యార 5

నాగరికమ్మైన నడల నయమము మీర
వేగమే వచ్చిరిపుడు వింత మీర 6

సూ.వ. అమరా ఈ విధంబున గోప కన్యలు శృంగార వనంబునకు వచ్చి ఆ శృంగార వన వైఖరిని పక్షి జాతుల యొక్క రవళిని కనుంగొని మధుమాస వర్ణన వర్ణించె మార్గం.

ద్విపద :

మానినులార యీ మధుమాసమందు
పూని వృక్షంబులు పుష్పించి నదియు
చెలువైన లతలెల్ల చిగిరించి నదియు
అళులు ఝుమ్మనిచల గాడుచున్నదియు
మగలెడ బాసిన మగువల వెంట
తెగడుచు మదనుండు తిరుగుచున్నాండు
కట్టెండ చేత వేగంబె బడలికలు పుట్టుచున్నది
చాల పొందుగా నేడు యీయడ తాప ముదిర
యిక జలక్రీడ లాడ బోదమురారే వేగంబుగాను.

సూ.వ. అమరా ఈ విధంబుగా పలికిన గోపకన్యక వాక్యంబులు విని ఆ గోపకన్యలలో ఒక గోపకన్యక ప్రత్యుత్తరంబుగా పలికెన మార్గం.

గో.వ. వినవే అళివేణి వినవే అంబుజపాణి వెనక జలక్రీడ
లాడుదాం గాని ఇప్పుడు వనమందు పూచిన పువ్వులు
తీసుకొని స్థళ క్రీడలాడుతాం రారే !

సూ.వ. అవురా ఈ విధంబున మధు మాస వర్ణన వర్ణించిన
వార్లై ఆ గోపకన్యకలు ఇద్దరుగా జోడు గూడి మల్లెలు
మొల్లలు విరువాజులు చామంత్తెలు చంపకములు
పుష్పాలు సన్న జాజులు బొడ్డు మల్లెలు సకలమైన
పుష్పజాతుల చేతను స్థళ క్రీడలాడే మార్గం.

దరువు।। మాతృక రాగం **ఆది తాళం**

గురుకుచని గొప్ప కొప్పుననే మల్లె
విరులను నించెద సరసముగాను 1

సరసిజ నయనని చక్కని మోమున
మురిపమున తామర పువ్వుల నేసెదనే 2

మరొక కన్యక వచనం–
ఇందువదన నేనిపుడు నీజడ యందు
పొందుగ సంపెంగి పువ్వుల నేసెదనే 3

కన్యక వచనం-

మందయాన మీ మంచి నెన్నదు రందు
పొందుగా బొండు మల్లి పువ్వుల నేసెదనె 4

మరిద్దరు గోపకన్యకల వచనం- వినవే చెంచులాక్షి వారిద్దరు
జోడు గూడి మల్లెలు మొల్లలు విరువాజుల చేత నాడిరే
మన మిద్దరం జోడుగూడి పుప్పొల్లు పసప్పొళ్ల
కదంబవము గందపు పొళ్ళ చాత నాడుదాము రావే.

మరొక కన్యక వచనం- మహా సంతోషమాయను ఆరీతిగానే
ఆడుదాం రావే అంబుజాక్షి.

సూ.వ. అవురా ఈ విధంబుగా ఇద్దరు కన్యకలు జోడు గూడి
పుష్పజాతులతో ఆడిన ఆ తదనంతరంబున మరిద్దరు
కన్యకలు జోడు గూడి పుప్పోళ్ల పసప్పోళ్ల కదంబ
పొళ్ళ చేత నాడే మార్గం.

దరువు॥ మాతృక రాగం - అట తాళం

చెంచలాక్షిరో నేను సారెకు నీనెమ్మన మంచి
గందపు పొడి చాలా నించెదా యిదిగో పొంచ్చెద 1

మరి ఒకతే వచనం-

ఉల్లమలరుగాను ఉవిద్యాని గుబ్బలందు
అల్లనా పసపుపొళ్లు మెల్లనె నేను చల్లెనె. 2

మరొక్కతే వచనం-

భాసురాంగిరో చూడవే బాగైన నీ కొప్పున

భాసుర మైన పుష్పాల్ల వేసేద కేక వేసేద. 3

మరొక్కతే వచనం-

గుర్తుగా కదంబవమున కూర్చిన పొళ్ల నీ మీద

మెరవడిగా జల్లెదనే బిరుదుగా నే నరుదుగా. 4

గోపకన్యకల వచనం- వినరే కన్యకా మణులార స్థలక్రీడ లాడి చాలా బడలికాయను జలక్రీడలాడ పోదాము రారే .

సూ.వ. అవురా ఈ విధంబుగా గోపకన్యకలు కొంత తడవు స్థళ క్రీడలాడిన వార్ల బడలికే చేతను జలక్రీడ లాడను ఒకరికొకరు పిలుచుకొనే మార్గం.

దరువు। మాతృకళ రాగం - ఆది తాళం

అళివేణి రావే రాయాస గమనరావే

హంసగమనరావే జలక్రీడలాడుదాము 1

చిలుకల కొలికిరావే చిత్తరు బొమ్మ రావే

జలక్రీడ లాడుదాము 2

కులుకు మిఠారి రావే కోకిల
వాణి రావే జలక్రీడ లాడుదాము 3
జలజనయన రావే చంద్రవదన రావే
జలక్రీడ లాడుదాము 4
మలయు జగంది రావే మరువంపు
మొలక రావే జలక్రీడ లాడుదాము 5

కన్యకల వచనం- ఓ యమ్మ ఆరీతు గానే జలక్రీడలాడ పోదాము రారే.

సూ.వ. అవురా ఈ విధంబున గోపకన్యకలు ఒకరికొకరు పిలుచుకొన్న వార్లై జలక్రీడలాడె టందుకు కొలను జూడ వచ్చె మార్గం.

దరువు। మాతృక రాగం - ఆది తాళం

గోప కన్యలెల్ల గూడి కులుకు గుబ్బలుల్ల
సిల్ల యెపున వచ్చిరి హోయిలుగా కొలను
జారంగ యెలనంగా లెల్లను జూడంగా.

సూ.వ. అవురా ఈ విధంబున గోపకన్యకలు కొలను జూడ వచ్చిన వార్లై ఆ కొలను శృంగారంబు కనుకొని వర్ణించె మార్గం.

గోపకన్యకల

దరువు। మాతృక రాగం - ఆది తాళం

జలజవనె వదనవము చలరెంగంగా
వేంటి కలువలనె కనుగవ కాంతులీనగను 1

అళులనె నెరికురులు అతిసయిల్లంగా
అలలనెడి వళులు అందవము మీరగాను 2

జక్కువలనే చన్నులుమిక్కిలి దనర పెక్కైన
సైకతవములనె పిరుదులు వెలయంగాను 3

చెలువైన పుప్పోళ్లానెడి వలువ వేంటి వెలయంగా
జలపక్షుల రవళనేడి పలుకులు మెరయంగాను 4

ఆ కంజవముల పత్రవములను పళ్యారవముల శ్రీకర
క్షత్రవములను చెలు వొప్పను నునిచి ఈ వేళ 5

కొలను దేవత మన కెదుర్కొనితనతోన
జలక్రీడ లాడ రమ్మని చందాన మన్నది చూడరె 6

మరొక గోపకన్యక వచనం- వినరే ఓ యమ్మలార యక్కలార ఇంత శోభితంగా నుండేటి కొలనులో మన వలువలు దీసి గెట్టున ఉంచిన వార్లవెపై శీఘ్రుంగాను జలక్రీడ లాడుదావేం.

మరొక గోపకన్యక వచనం– ఓరి గొల్లవాడ మేము జలక్రీడ లాడవలసింది నీవు దూరంగాను వుండుకొని మొగ వాండ్ల నెవరిని రానియ్యకురా.

గొల్ల వచనం– అమ్మ అమ్మ నేను గూడా జలక్రీడలాడ వచ్చెదను.

గోప కన్యకల వచనం– ఛీ వెఱ్ఱి వాడ మేము కోకలు విడిచి గట్టున నుంచి జలక్రీడలాడె చోటను మొగ వాండ్లు ఎవరున్న ఉండరాదు దూరంగాను పోయి వుండర.

గొల్ల వచనం– మా బాగు నాకు వంచన చేసేది మొరగాదు మీరు ఎక్కడ పోయి వుండ మంటెను ఆడ నుండెదను.

సూ.వ. అవురా ఈ విధంబున గోపకన్యలు వలువలు దీసి గెట్టున ఉంచిన వార్లై కొలనిలో దిగి జలక్రీడలాడె మార్గం.

దరువు। మాతృక రాగం – అట తాళం

కన్యరో నీ చిన్ని చన్నుల మేలైన
వన్నీరు జల్లెద బాగు మీరంగాను 1

మరొకతే

సన్నుతాంగిరో నీ చిన్న నని మేనునన
వన్యవసంతవము వగగా జల్లెదనె 2

మరొకతే

పల్లవ పాణిని బాగైన మోమున
మెల్లనె పూతేన జల్లెదనే యిపుడు 3

మరొకతే

మొల్ల సుగంధిని వాలు కన్నుల
యందు చల్లని జలములు చల్లెద నిపుడు 4

సూ.వ. అవురా ఈ విధంబున గోపకన్యకలు జలక్రీడలాడు చుండు సమయంబున అంతట నావలీ కధా సంవిధానం బేవిధానంటెను శ్రీ కృష్ణదేవుండు గోపాలకుల కూడి ఓకానొక రమ్యప్రదేశంబున ఆడవచ్చే మార్గం భేవిధాన మంటెను.

వృత్త పద్యం

మెలగు వొర కండెపై మిన్నలు దెర
మయూర పించమున్ నిలపయొదర
వర్ణముల నెంచ్చగ మించగ మేనికాంతులన్
బాలుల గూడి జాలములు బాగుగా జేయుచు
నంద బాల గోపాలుండు వచ్చె గోప వర
బాలుల కూడు కొనుట లాడంగను.

సూ.వ. అవురా ఈ విధంబున కృష్ణదేవుండు గోపాలుల గూడుకొని ఒక ప్రదేశంబునకు ఆడ వచ్చె మార్గం.

దరువు। మాతృక రాగం - ఆదితాళం

వింతగా రత్నాల కొండ చేతను నెమలి
పింఛము ఎంతయు తేజరిల్లంగ సంతసమున
పంతము మీర గోపాల బాలకులు
గొలువగ ఝుంతరికిట ధిమికిట తక దళాంగు
ఝెను ఝెను ధణ తకయని యాడుచు 1

కనకమయమాయి నా భూషణములు
దినకరకోటి తేజుండు దేవ దేవుండు
వనజ లోచనుండే శోద తనయుండైన
శ్రీకృష్ణుడు ధణ ధణ ధిమి ధిమి
ఝెను ఝెను ధణ తళాంగు
ధిమికిట తకయని యాడుచు 2

దరువు। మాతృక రాగం - అట తాళం

ముందుగా పాదములందును
రత్నాల అందెలు మువ్వలును
పొందుగ మ్రోయ గోవిందుడు
వింతగ ధిందిమి ధిమి ధిమి యనుచు
ఆడెనే చూడరే గోవిందుడు 1

నంద నందనుడు గోవిందుండు మోమున
మందహాసము మీరంగా పొందుగ మోలనున్న
మువ్వలు మ్రోయంగ ధంధణం ధణధణ యనుచు
ఆడేనే చూడరే గోవిందుండు ఆడేనే చూడరె. 2

సూ.వ. అవురా ఈ విధంబున శ్రీకృష్ణదేవుండు వచ్చిన వాడై
గోపాలులను చూచి ఆడపిలిచె మార్గం.

దరువు। మాతృక రాగం - ఆదితాళం

ఆడుదాము రారోయి గోపాలులార
రారోయి మనమందరమును గూడు కొని
వేడుక మీర యిప్పుడు వింత వింతగ
చెలరేగి ఆడుదాము.

గోపాలుల వచనం. ఆ రీతి గానే ఆడుదాం రారా కృష్ణ.

సూ.వ. అవురా ఈ విధంబున కృష్ణుడు చెలుల కూడి జెడు
గుడు, కన్నార్చు, అన్యపండు మొదలైన ఆటలాడిన
వాడై తరువాతను పందాడే మార్గం.

దరువు। మాతృక రాగం - పంచఘాత మత్యం

మేలు ఒకటి రెండటంచు మేటి గోపాలుల కూడి
బాలగోపాలుండు వింతగ పందాడెనే గోవిందుడు 1

మందహాసములరగాను ముందుగ
సరి బాలకులను పంది మిమ్మనుచు
కృష్ణుండు పందాడేనే గోపాలుండు 2

కృష్ణ వచనం. ఓరి గోపాలకులార పందు దూరాన పారి పోయే గదరా వెదకి ఎత్తుకోరండ్ర.

ఒక గోపాలుని వచనం. ఓరి కృష్ణా నేను పోయి యెత్తుకో వస్తున్నారా.

సూ.వ. అవురా ఈ విధంబున కృష్ణుండు పందూ యెత్తుకో రమ్మనగా ఒక గోపాలుడు పోయి పందెత్త పోయిన చోట ఒకానొక వింతకని వచ్చి శ్రీకృష్ణునితో తెలిపె మార్గం.

గోపాలుని వచనం. వినరోయి కృష్ణా ఒక అద్భుతము కని వస్తిని తెలియ పలికెగాని వినవోయి.

ద్విపద। వినువడి శ్రీ కృష్ణ పందెత్త పోయి
కనుకొంటి నొక వింత కన్యకామణులు
చీరలు గట్టున చెలు వొప్పనునిచి
అరయు జలక్రీడ లాడు చున్నారు

కన్నుల పండుగగా చూడు మిపుడు
చెన్నుగా వారిని చార రావయ్య.

కృష్ణ వచనం. వినవోయి గోపాలకులార నేనొక వార్త పలుకరించగాని వినరోయి.

సూ.వ. అవురా ఈ విధంబున ఆ గోపాలుడు పలుకరించిన వాక్యంబులు విని ఆ గోవిందుడు సంతోష భరితుడ్డై చెలరేంగి పలికే మార్గం.

దరువు। మాతృక రాగం – ఆది తాళం

వేలుభళిశే భాసుర గోపాలులార
వేలు వార్తలు నొకటి వింటినోయి
చాలా సంతోషమాయెనోయి గోపాలులారా
చక్కని సఖునవములాయనోయి 1

పందాటలు చాలించరోయి గోపాలులార
ఇందే మీరు కూడుండరోయి అందు
పోయి చూచి వచ్చినోయి గోపాలకులారా
సందడి చేయకు రోయి. 2

గో.వ. వినరా కృష్ణ నన్ను కూడా రావద్దంటునావే నే వచ్చి చెప్పక పోతే ఏంచేదురు. నేను కూడ వచ్చెరా నీతో యే కాలవమున్న యెడ బాయక వుండి వమమ్మన

యీ కాల మందు ఇట్లా చేసేది నీకు ధర్మం కాదు నే కూడవచ్చెరా.

కృ.వ. వినరోయి గోపాలకులారా మీకు సకలమైన సొమ్ములు ఒయిచ్చి మీకు సంతోషం చేంయిస్తున్నానే వచ్చే పరియంతం ఒయిక్కడ మీరు ఆటలాడుం కొంటు ఉండరోంయి.

సూ.వ. అవురా ఈ విధంబున కృష్ణదేవుండు గోపాలకులను అక్కడ ఉంచిన వాడై అంద్యల మువ్వల రవళి మ్రోయ నీకుండా సద్దు అణుచు కొన్న వాడై కన్యకామణులు జలక్రీడలాడె కొలను వద్దకి వచ్చె మార్గం.

దరువు। మాతృక రాగం - ఆదితాళం

మువ్వలు గజ్జలు లంద్యలు మ్రోయక బట్టి
కృష్ణుండు పువ్వుబోణుల జారంగ నవుతా వచ్చె.

సూ.వ. అవురా ఈ విధంబున కృష్ణదేవుండు వచ్చి కొలనిలో జలక్రీడలాడే గోపకన్యలు యొుక్క వలువలు ఎత్తుకొని ఒక పొన్న చెట్టు పై పొంచియుండు సమయంబున నవరసంబున అంతట ఆవలి కథా సంవిధానం ఏ విధానంటెను. గోపకన్యలు వచ్చి చాలా తడవాయునని పప్పుతివమ్మక్కను అంపించగా కన్యల పిలువ పప్పుతివమ్మక్క వచ్చె మార్గం.

దరువు। మాతృక రాగం – ఆదితాళం

దొప్ప చెవులు గూని వీపును
బొక్కి నోరును దోని కడుపు దనర
తప్పు చూపులు చూచుచు కన్యల
బిల్వ పప్పుతివ్మక్క వచ్చెను.

సూ.వ. ఎవరే యవ్వ యెక్కడ బోచునావే.

వ.తి.వ. యెవ్రా పాపడు వూ పడుచులను కానవ్రా.

సూ.వ. అవ్వా పడుచులను కానమేని చంకనందున ఉండేది యేంది.

వ.తి.వ. పాపండు వూ పడుచులు ఇక్కడ జలక్రీడలకు వచ్చినారు వాళ్ళకు ఫలహారా కొని వాళ్ళను పిలువ వస్తిర.

సూ.వ. అవ్వా అవుూట ఇక్కడతే నేను వెూసుకొని వచ్చి కన్యలుండే చోటు నీకు చూపేగాని.

వ.తి.వ. ఓరి ! పాడె కట్ట మూట యెత్తుకో వచ్చేమని మూట తీసుకొని పారిపోయే గదవే. వాని పేరేమి.

ఒకానోకని వచనం: అవ్వా వాని పేరు పోతేరాకా.

ముసలిదాని వచనం: ఓరి పోతేరాకా యియ్యరా మూట యెత్తుకోపోను. ఉల్లాగడ్డ యెది సుంగాణాది పాగ కట్ట యేది.

సూ.వ. అవ్వా పోతేనే మూట యింద.

ముసలిదాని వచనం: ఓరి పాపండు ఉల్లిగడ్డ పోతే పోయింది మా కన్యలను చూపర.

సూ.వ. ఇట్ల పోయి నట్లుండెను ఇట్ల పోయి వెతుక పోవే!

ము.వ. ఓసి అళివేణి, ఓసి అంబుజపాణి, ఓసి సుకవాణి, ఓసి ఇదిగోనే, అంజలు ఓసి మీరిల్లాం రంక్కలాండ్లో, చెప్పె గాని వినరే.

సూ.వ. అవురా ఈ విధంబున పప్పుతివ్మక్క గోపకన్యల కనుగొని పలికే విధం.

ప.తి.ద్విపద। ఆడెదమని వేగ అంగనలార
యీడకు వచ్చి మీరెంత సేపాయ
దిగ్గున మిము తోడి తెమ్మని యనుప
దాగుచు మెల్లనె తరలి వచ్చితిని
జలక్రీడలిక మీరు చాలించరమ్మ
పాలు వొంద నిండ్లకు పోదాము రారె.

గోపకన్య వచనం. ఓ యమ్మలాల అదుగో పప్పుతిమ్మక్క పిలువవచ్చిందె యిండ్లకు పోవోద్దటవే.

మరొక్క కన్యక వచనం. ఇంట్లో ఏమి ఉన్నది మెల్లనె పోవచ్చును పప్పుతివ్మక్కను ముందుగా పొమ్మందామే.

కన్యక వచనం. వినవే పప్పుతివ్మక్క వేమిప్పుడు వచ్చేది లేదు పోవే.

ముసలిదాని వచనం. ఓసి రంగులాడ్లల మీరు తల్లిదండ్రుల కింద పడుచులుగారో యిట్ల బిత్తలితో నీళ్లలో పడి ఉంటే మీ త్రికోణాల్లో జలగలు చొచ్చుకోనును నీరు కుత్యపాపములు చొచ్చుకోనును మీరు కంగులాండ్లో మీరు ఇప్పుడు వస్తునారా లేదా మీ తల్లిదండ్రులతో పోయి చెప్పెదను.

గోప కన్య వచనం. ఓ యమ్మలార ఈ పప్పుతివ్మక్క పోయి ఇంట్లో చెప్పితే మోసం వచ్చును. శీఘ్రంగాను పోదాం గాని చీరలెత్తుకో రండె.

వం. గోప కన్య.వచనం. వినవే యమ్మ మన వలువలు కానవేం.

సూ.వ. అవురా ఈ విధంబున ఒక గోపకన్యక గెట్టున వచ్చి చూచినదై తమ వలువలు కానక గోపకన్యకలను జూచి పలికె మార్గం.

దరువు। మాతృక రాగం - ఆది తాళం

చీరలు కానవేమే ఓ యమ్మలాల మన
సిగ్గులు బోయె కదనే యమ్మలాల 1

గరివేసను మన వలువలెల్ల అమ్మలాల
సుడిగా లెత్తుకో పాయనెమో అమ్మలాల 2

యెవ్వండ్డైన పొంచియుండి యమ్మలాల
చీర లెత్తుకో పోయెనెమో ఓ యమ్మలాల 3

జలక్రీడ కేలవస్తివేమే యమ్మలాల
వలువలెల్ల ఉంచితివేమే యమ్మలాల. 4

గోప కన్యకల వచనం. వినరే ఓ యమ్మలాల మన వలువలు గానమే యేమి చేతామే యింక్క మన వలువలు ఈ వనమందు ఈ పూపోదరిండ్లాను వెదుకుదాం రావె.

సూ.వ. అవురా ఈ విధంబున గోపకన్యకలు తమ వలువలు కానక చాలా చింతా క్రాంతులై మరిన్ని ఆ యెుక్క శృంగార వనమందు తమలో తమరు వలువలు వేతేకే మార్గం.

దరువు। మాతృక రాగం - అటతాళం

వలువలు కానము వనమందు
జూతాము కన్యలార ఈ యల

మావి కిందను యిప్పుడు
జూతావయిరారె కన్యలార 1
పొదరిండ్ల లోపల పోయి
జూతావు రారె కన్యలార
పదరక ఈ చుట్టు పట్ల
జూతావు రారె కన్యలార 2

సూ.వ. అపురా ఈ విధంబున గోప కన్యకలు వలువలు కానక వెదకుచుండు సమయంబున యా శృంగార వనమందు బాలుని అడుగులు కనుంగొని ఒకానొక కన్యకామణి గోపకన్యకల జూచి పలికే మార్గం.

దరువు। మాతృక రాగం – అటతాళం

చూతావు రారె కన్యకలార చూతావు రారె
తడయక బాలుని యడుగులు తెలిసెను చూతావు రారె

ఒకానొక గోప కన్యక వచనం. వినరే పప్పుతిమ్మక్క ఇదుగోనే బాలును యడుగులు తెలుస్తున్నదే అడవిలోను.

పప్పుతిమ్మక్క వచనం. పోవే రంగలాడి కడుపు మండే మాటలాడక అడవిలోనట బాలుండట అడుగులట.

గోప కన్యక వచనం. ఛీ గుడ్డి ముండా అవునే చూడవే.

పప్పు తిమ్మక్క వచనం. అయ్యో అది అడుగులు కాదే
అడవిలోను అడవిగాడిద పోయ్యింది. అయితే ఇంకా
చెప్పె వినవే.

దరువు। వర్ణం - పూర్వవతీ

అడుగుల పద్మరేఖల మరి
యున్నదిదిగో చూతాంరారే 1

గోపకన్యక వచనం. ఓ యమ్మ ఇదుగోనే అడుగులలో పద్మ
రేఖల అమరి యున్నది.

ప.తి.వ. ఓసె పద్మరేఖలు గాదే అడవి గాడిద
పోయనేదాని వెంట కుక్క తరువముకో పోయి ఆ
గాడిదె అడుగులో కుక్క అడుగు
పెట్టెంది అయితే చెప్పగాని 2

వినవే యాడ ఈ యడుగుల జాడ
పోవుచున్నదో చూతావము రారే. 3

ఈడను వేణు నాదవేమె మోవిన
పడెను చుతావమురారే కన్యకలార 4

గోవకన్యక వచనం. ఓ యమ్మ ఈ ముాలను వేణు నాదం వినవస్తుందే.

ముసిలి వచనం. ఓసె పోవే బజారి అది వేణు నాదం గాదు యేమినికాదు అడవి గాడిదె ముందరగాను పరిగెత్తి పోంగాను వెనుక పోయిన కుక్క దాని వృషణాలు కరచింది కాబట్టి యూ అడవి గాడిద కూస్తుంది. యింతేకాని అది వేణు నాదం కాదు, యేమిని కాదు.

గోవకన్యక వచనం. వినవే యక్కలార ఈ పప్పుతివ్మక తప్ప మరెవరున్ను రాలేదు యిక్కడికి దీని తగిలించుకొని కొడితెదా మన చీరలు వచ్చును. పప్పుతివ్మక్కను కొట్టెది.

వ.తమ్మక వచనం. అయ్యో నే నేంచేతునే నన్నేల కొట్టుతున్నారే. మీ చీర లెత్తింది మీ మొగుని లంజ్జ మిమ్ముమన పిలువ వచ్చినందుకు ప్రాయశ్చిత్తమైంది. అయితే నేనును యిట్ల వెదకి వచ్చెదను. పప్పుతివ్మక్క చీరలు వేతకేది. అప్పుడు ఓ శవ్మ కంటినే.

గోవకన్యక వచనం. ఏం కంటివే యేం కంటివే.

వ.తివ్మక్క వచనం. అయితే చెప్పగాని వినవే.

సూ.వ. అవురా ఈ విధంబున పప్పుతివమ్మక్క పొన్న చెట్లు మీదనున్న చీరలు కనుంగొని సంతోషచిత్తురాలై గోప కన్యకలు జూచి పలికే వార్గం.

ద్విపద। పప్పుతివమ్మక్క

కన్యకామణులార కలగంటి నేటి
కిని చిన్ని పొన్న యందు మీ చీరలున్నది
గురుతు చీరలను కై కొందురు గాని
గరిమె మీరంగ మీకు గక్కున రారె.

గోపకన్యక వచనం. ఓసె యవమ్మ పప్పుతివమ్మక్క చీరలు జూపెను తీసుకొందాము రారె.

మరొకకన్యక వచనం. ఓయమ్మ ఆలనే అదుగొనె నా చీర.

గోప కన్యక వచనం. ఓసమ్మ మెుగవాండె కన్యలు కొలనీలో దాగి వుండేది.

సూ.వ. అవురా ఈ విధంబున పప్పుతివమ్మక్క గోప కన్యలకు వలువలు జూపె గనక గోపకన్యలు తమ వలువలు గురుతు జూచెటప్పుడు కృష్ణుని కనుంగొని లజ్జ చేతను కొలనులో దాగివున్న యంత దనంత్తరంబున యా కృష్ణ దేవుడు పప్పుతివమ్మక్క తన్ను చూపిచ్చెననీ కోపం చేతను పొన్న చెట్టు దిగి వచ్చి పప్పుతివమ్మక్క కట్టుక

వుండె గంత దాచుకొనిపోగ పప్పుతిమ్మక్క పలికిన విధము.

వ. తిమ్మక్క వచనం. ఓసే యమ్మ ఓ శమ్మ నే నేంజేతునే. నే ఈ వడుచులను పిలువ వచ్చి యిట్ల అనుభవించ్చెందుకు వుండెను.

గోపకన్యక వచనం. పప్పు తిమ్మక్క ఏందే.

వ. తిమ్మక్క వచనం. చెప్పగాని వినరె.

దరువు। పప్పుతిమ్మక్క

గంత దాచుకో పోయెనె తందనాన
కృష్ణుండెత్త మోసము జేసెనె తందనాన 1
వక్కలాకుల తిత్తిపాయె తందనాన
మొలను చెక్కిన పొగ చుట్ట పాయె తందనాన 2
కింద మీదు యెుకవమాయె తందనాన
నేను ఇందు యేల వచ్చిదినే తందనాన 3
పుట్టిన లాగై తేనే తందనాన గుట్టు బట్ట
బయలాయగదె తందనాన. 4

వ. తిమ్మక్క వచనం. అయ్యో నేనేంజేతునే మొలనున్న పొగ చుట్ట పోయెను ఉల్లిగడ్డా పాయెను అదుగో కింద

మీదుం యాకవెన్నై ఈగేలు వెూసరుం చుంది యేర
కృష్ణా నా గంత యాల కొంటివిరా గంత యియ్యరా.

కృష్ణ వచనం. ఛీ వెఱ్ఱీ ముండా నీవడిగితే యిస్తునా వాళ్ళను వచ్చి యడుగ వునవే.

వ.తి.వచనం. అయ్యో బజారి రంగులాండ్లాల మిమ్ము పిలువ వచ్చినందుకు ఈ వసవెన్నైతినే మీరు కృష్ణుని అడిగి మీ చీరలను తీసుకొని నా గంత్తాను తీసి యియ్యండి.

సూ.వ. అవురా ఈ విధంబున యా గోపకన్యకలు కొలనులో కొంత తడవు దాగి యుండి వప్పుతిమ్మక్క వాక్యంబులు విని బయలుదేర సంకోచపడి కొలనులో నుంచి కృష్ణ దేవుని జూచి పలికిన విధము.

గోప కన్య దరువు। వూతృక రాగం –ఆదితాళం

కొలనులో మేమెంత సేపు కొంకుచును
వుందువుము వలువలను దయసేయురా
ఓరోరి కృష్ణ వలువలను దయసేయురా 1

సరిగాదుర వూ వంటి తరుణులను యెంచేది
నీకు చీర లిచ్చి పొమ్మనవేర వోరోరి
కృష్ణ చీర లిచ్చి పొమ్మన వేర. 2

గోప కన్యక వచనం. ఓరి కృష్ణ మమ్మెమ్మలే దేవుడవు మా వలువలియ్యర.

కృష్ణుని యచనం. వినవే గోపకన్యకలార మీరు కొలనులో నుండి చీరలడిగితే యిచ్చేది లేదు వొకరొకరుగాను గట్టుగు వచ్చి యడికితే యిచ్చెదను.

గోప కన్యక వచనం. ఏమాయెర్యేరా.

ప.తి. వచనం. ఏరా కృష్ణ మాతోనుండుకొని మమ్మలను ఎన్ని పాట్ల పడుతున్నావము చీరలిచ్చి పోరా దొర.

కృష్ణుని యచనం. పోవేముసలి ముండా వాళ్ళు ఒకరొకరుగా గట్టుకు వచ్చి అడిగితే యిచ్చెనె.

ప.తి. వచనం. ఓ సళివేణి అంబుజపాణి గట్టుకు పోయి చీరలడుగ రావే.

ఒక గోప కన్యక వచనం. ఓ యమ్మ సిగ్గొతుంది దాన్ని పొమ్మను చున్నానే.

సూ.వ. అవురా ఈ విధంబున గోపకన్యకలు కృష్ణ దేవుని కొలను వెలువడి వచ్చి వలువలడుగ మనంగా ఆ గోపకన్యకలు సిగ్గు బడి తమలో తాము పలికె విధము.

దరువు। జలజాక్షిరో నీవు కొలను గట్టుకు
పోయి వలువలడుగ వమ్మ.

అన్య. చెలియరో గట్టుగు పోవ తనగు చాల
సిగ్గొచున్నది గదే.

అన్య. చిగురాకు బోణి నీవైన గెట్టుగు పోయి
చీరలడుగవమ్మ.

అన్య. మగవాడు యెదుట నుండంగ నన్ను పొమ్మన
తగునటవె నీకు.

అన్య. గట్టి కనకాంగి కోకలు నీవైన గరివెం నడుగవమ్మ.

అన్య. గట్టుగు నేనెట్టు బోవుదు నా గుట్టుబట్ట
బయలౌ గదవే.

గోపకన్యక వచనం. వినవే పప్పుతివమ్మక్క తనకు గట్టుకు పోయెట్యట్టందుకు సిగ్గొతుంది. నీవే పోంయి అడిగి తీసియ్యవే.

ప.తి. వచనం. అయ్యో నేనెంజేతునే అదుగో నల్ల గతమీదే నల్లగ జానెడు పిన్నవాండు చూచెదెట్లు యిక మీదు గడ్డంబు డంప్పెంచు కొని యిదిగోకావేటి నాయడు నామతి అర్థం చేసుకొని వస్తున్నాడు అదిగో దొడ్డయ్య

స్నానం చేయ వస్తున్నాడు కృష్ణంభట్ల కొడుకు వెంకటపతి సూర్య నమస్కారాలు చేయ వస్తునాడు అప్పుడు సిగ్గు చేటుగా వీడు ఒకడు చూస్తినేమి చూచి పోని ఊరకే బయట పోయి అడగండె.

సూ.వ. అవురా ఈ విధంబున పప్పుతివ్మక్క వార్తలు విని ఆ కన్యకామణులలో ఒక కన్యకామణి మరునిల్లు తామర పత్రముతోను మరుగు చేసుకొన్నదై. కొలను వెలువడి వచ్చి కృష్ణదేవుణ్ణి జూచి తన వలువలు అడిగే విధము.

దరువు। మాతృక రాగం - ఆదితాళం

చీరలు దయ చేయర చిన్ని కృష్ణా యీ
వేళ మేము ఏట్చేది నీకు సరి కాదుర. 1

కృష్ణని ప్రత్యుత్తరం -

తరుణిరో నీ మరునిల్లు తామర పత్రము చేత
మరుగు చేయక చీర యివ్మనవే యిచ్చెను. 2

కన్యక ప్రత్యుత్తరం -

కట్టిన తామర పత్రము గక్కున తీసిన
తన గుట్టెల యీవేళ బట్ట బయలౌర. 3

కృష్ణుని ప్రత్యుత్తరం -

బట్టబయలౌతున్నది పణతి యిట్లు చేయక
వట్టి మాటలాడితే వలువలు యియ్యనే

సూ.వ. అపురా ఈ విధంబున యా కృష్ణదేవుండు మరునింటి మీది తామర పత్రం తియ్యమన్న వాక్యంబులు విని యా కన్యకాణి సిగ్గు చేత పొంచి పొన్నచెట్టు మరుగున నుండు సమయంబున మరొక కన్యకామణి గట్టుకు వచ్చి మరునిల్లు కరంబున మరుగు చేసుకొని కృష్ణుని చూచి వలువలు అడిగె విధము.

దరువు। మాత్రక రాగం - ఆదితాళం

రట్టెల చేసేవురా నా వలువలీర చిన్ని కృష్ణా 1

కృష్ణుని ప్రత్యుత్తరం -

యెట్టైన నీ వలువలిచ్చెదను వద్దకు
రావె ముద్దు గుమ్మ. 2

కన్యక ప్రత్యుత్తరం -

వద్దికి వచ్చెగాని వలువలు దయ
సేయరా చిన్ని కృష్ణా 3

కృష్ణుని వచనం. కన్య మరునింటి మీది కరము
తీసి అడుగవే ముద్దు గుమ్మ. 4

కన్యక వచనం. నీకే మాయరర.

సూ.వ. అపురా ఈ విధంబున యనా కృష్ణదేవుండు
మరునింటి మీది చేయ్యి దీసి అడుగమన్న వాక్యంబు
విని యా గోపకన్యక సిగ్గు చేత ఒక పూపోదరిండ్ల
మరుగు చేసుకొనుండు సమయంబున మరొక
కన్యకామణి కొలను వెలువడి వచ్చి కృష్ణదేవుని జూచి
పలువలు అడిగె విధము.

దరువు। మాత్రుక రాగం – అటతాళం

అయ్యయ్యో నన్నింత్తను చిన్ని కృష్ణుండు
ఆగడాల చేసేవుర చెయ్యెత్తి మొక్కెను
సిగ్గు లయ్యర నా చీరలియ్యర ఊరకే. 1

కృష్ణుని ప్రత్యుత్తరం –

సిగ్గు లేలనే నీకు కన్యకామణి చిన్న వాడను
గాదటె యెగ్గుగ నెంచక యెలువడి రావె
నేనెవడను నీ వాడనే 2

కన్యక ప్రత్యుత్తరం –

వెలువడి వచ్చితెను నా మానము వెలయు
బయలౌగదర కలంగుచు నేను బిత్తలి
నెట్లు వత్తుర వలువను దయ సేయరా 3

కృష్ణుని ప్రత్యుత్తరం –

చెలియరో వినవే నా వద్దకి వచ్చి చేత్తులెత్తి
మొక్కవే పొలుపు గని మంచి చీర నే
నిప్పుడు పొందుగ నిచ్చెదనే 4

కన్యక ప్రత్యుత్తరం –

చిగిలికాడ వినర నేను రెండు చేతుల
మ్రొక్కెనుర వొకచేత మరుని మందిరమును
మూసుకొని ఒక చేత మ్రొక్కెనుర 5

కృష్ణుని ప్రత్యుత్తరం –

సుదతిరో వినవే నీ మరునిల్లు చూచితే
కాదటె వదలక రెండు చేతుల మ్రొక్కినా
గాని వలువలియ్యనే నేను 6

గోపకన్యక వచనం. నీకే మాయర.

సూ.వ. అవురా ఈ విధంబున కృష్ణదేవుడు రెండు చేతులు
యెత్తి మొక్కతే గాని వలువల నిచ్చేది లేదన్న వాక్యంబులు
విని యా గోపకన్యకలందరు కూడుకొని కృష్ణదేవుని
బెదరించి పలికే విధము.

దరువు। మాత్ృక రాగం - అటతాళం

ఇక్కడికి వుుచ్చువలె యింత
బయువు లేక ఎక్కడనుండి వస్తివిర
ఓరోరి కృష్ణ ఎక్కడనుండి వస్తివిర 1

వచ్చితె నేవూయూరా వూ వలువ
లెత్తుకో పోవ ఉచ్చిత వుటర నీకు
ఓరోరి కృష్ణ ఉచ్చిత వుటరా నీకు 2

కల్లరిడావూతో యింతా గారుడ వేల
వేువు చల్లంబో కన్యలు కాదటర ఓరోరి
కృష్ణ చల్లంబో కన్యలు కాదటర 3

గోపకన్యక వచనం. ఓరి కృష్ణా వూవంటి కన్యల ఏడ్చేది నీకు వెుురగాదు. వూ వలువలు ఇచ్చి పొవ్మునర.

కృష్ణుని వచనం. వినరే గోపకన్యకాల్లార రెండు చేతులు యెత్తి వెుుక్కినా గాని మీ వలువల ఇచ్చేది లేదే.

గోపకన్యక వచనం. వినవే పప్పుతివ్మక్క రెండు చేతులు యెత్తి వెుుక్కితే గాని యియ్యడె పంచువాడు.

ప. తివ్మక్క వచనం. వినరే కన్యకాలార రెండు చేతులలో

మొక్కితే మీ సొమ్ము ఎంబోతుంది ఊరకా మొక్కి మీ చీరలు తీసుకొని నా గంతాను తీసియ్యవే.

గోపకన్యక వచనం. వంచిది రెండు చేతులు యెత్తి మొక్కినప్పటికిన్ని చీరలియ్యకుంటె యెట్లగు ఒడంబడికె చేసుకోరావే.

పప్పుతిమ్మక్క వచనం. ఓరి కృష్ణ ంయిట్ల యెంలర యెడ్పింస్తున్నావు. మొక్కతెదా చీరలిచ్చెవా ?

కృష్ణ వచనం. చీ వెఱ్ఱి ముండ మొక్కమనవే చీరలిచ్చెగాని.

సూ.వ. అవురా ఈ విధంబున గోపకన్యకలు రెండు చేతుల మొక్కితే గాని వలువలియ్య వొప్పననంగా నిర్లజ్జలై కృష్ణదేవుని కెదురుగా గోపకన్యలు రెండు చేతుల పొడవుగా నెత్తి మొక్కె విధము.

దరువు। మాతృక రాగం - పూర్వి ఆదితాళం

మొక్కేము మొక్కేముర వో ముద్దుల కృష్ణ
నీచే చిక్కితిమి చిక్కితిమి యికనైన మా
చీరలియ్యరా రెండు చేతుల 1
పొద్దు పోయరా యిండ్లకు బోవలె మా
చీరలీయ్యర టద్దయు యికనైన మాపై దయ
వుంచు స్వామి గడు మొక్కేము 2

సూ.వ. అవురా ఈ విధంబున పలికిన గోపకన్యకలు వాక్యంబులు విని కృష్ణదేవుండు వారల జూచి పలికే వార్గం.

కృష్ణుని ద్విపద। కలంగ నేటికి రారె కన్యకలార
చెలంగి మీ వాండను చిన్ని కృష్ణుడను
అరయంగ నన్ను పెండ్లాడితిరేని
యిరవంద చీరల నిచ్చెద నిపుడు.

కన్యకల వచనం. వినవే పప్పుతిమ్మక్క వెట్టి ముండా ముందర రెండు చేతులు పొడవుగా యెత్తి మొక్కితే చీరలు తీసి యిచ్చేవంటివే యిప్పుడు పెండ్లాడ వమనచున్నాడే వెట్టి ముండా నీవు చేసిందంతా విషమవెయ్యియున్నది. అని చెప్పి గోపకన్యకలు పప్పుతివ్మక్కను తగిలించుకొని మొత్తేది.

ప. తి. వచనం. వినవే కన్యకలార కృష్ణదేవుని పోయి యడిగి వచ్చెగాని నిలువరె.

ప.తి. వచనం. కృష్ణా ఈ సబాసవాలిన వాడ ముందర చెప్పింద్దేంది తిరిగి వాండ్లను పెండ్లాడవమనె వెందిర అటువంటి ఆడుతోడ పుట్ట లేదా. యిట్ల అబలల ఏవార్చుట నీకు సరికాదుర.

కృష్ణుని వచనం. పోవే వెట్టి ముండా పెండ్లాడితె గాని యిచ్చేది లేదు పోవె.

సూ.వ. అవురా ఈ విధంబున కృష్ణదేవుండు పలికిన వాక్యంబులు విని పప్పుతిమ్మక్క కన్యకలను చూచి పలికె విధవు.

వ. తి. దరువు। మాతృక రాగం – ఆది తాళం

యిప్పుడె పెండ్లాడెవని వొప్పరె మీరు.

కన్యకలు. తప్పు వూటలేల వుుసలిదాన నీవు పోవే.

వ. తి. వచనం. వినరే కన్యకలార పెండ్లాడితే గాని తీరదు. యేల ఆలస్యం చేసెరు వొప్పరె.

కన్యకలు వచనం. చీ వెట్టీ ముండా యేమి మాట్లాడుచున్నావు చీ పోవే.

వ. తి. వచనం. వినరా కృష్ణా వాళ్లు పెండ్లాడ వొప్ప లేదు. వాళ్ళ చీర యియ్యరా.

కృష్ణుని వచనం. వెట్టీ వుుండా తారువూరుగాను యిక్కడ వచ్చి మొరగక పెండ్లాడితే గాని చీరలిచ్చేది లేదు పోవే.

సూ.వ. అవురా ఈ విధంబున పలికిన పప్పుతివ్మక్క వాక్యంబులు విని కృష్ణదేవుండు దిక్కరించంగా పప్పు తివ్మక్క కన్యకలను చూచి పలికే విధవు.

దరువు। వర్ణం – పూర్వ వత్

అప్పప్ప పెండ్లికి వొప్పక అతడు చీరలియ్యడే మీకు.

సూ.వ. అవురా ఈ విధంబున కృష్ణదేవుని పెండ్లాడవుని పప్పుతివ్మక్క వాక్యంబులు విని గోపకన్యలు తవులో తవురు ఆలోచన చేసుకొనె విధవు.

గో.క. వచనం. వినరే కన్యకలార కృష్ణ దేవుని వునవు పెండ్లాడవుని వొప్పితే ఈ పప్పుతివ్మక్క వున యింటివాళ్ళతో పోయి వొప్పించును. అందువల్ల పప్పు తివ్మక్క పోయి అందరి వుుందర పెండ్లాడదానికి వొప్పవుని చెప్పుదావు.

గో.క.దరువు। మాత్రుక రాగం - ఆదితాళం

పప్పుతివ్మక్క వొప్పితే వేవు వొప్పెదవు.

వ. తి. వచనం. వినరే కన్యకలార నన్ను పెండ్లాడితే చాలును. నేనిప్పుడే పెండ్లాడే గాని మీవలే నేనేమి సిగ్గు పడుదునా. ఎంతనైతిని అంతనైతిని నూరు మొగండ్లకు తల్లి నైతిని. నేనేమిసిగ్గు పడుదునా నానా సిగ్గే.

సూ.వ. అవురా ఈ విధంబున పప్పుతివ్మక్క కన్యకల వాక్యంబులు విని కృష్ణ దేవుని చూచి పలికే విధవు.

దరువు। మాత్రుక రాగం - ఆదితాళం

గంత యిచ్చి చిన్న కృష్ణ గక్కున నన్ను
పెండ్లాడర 1

కృష్ణుని ప్రత్యుత్తరం – గంత యియ్యనే
వెట్టిదాన యిక్కడికి రావే. 2

ప. తి. వచనం – చక్కని దానర నన్ను
సైగగా పెండ్లాడర 3

కృష్ణుని – బొక్కి నోటి తొత్త నీవు పోవే యావల 4

సూ.వ. అపురా ఈ విధంబున పలికిన కృష్ణదేవుని వాక్యంబులు విని పప్పుతిమ్మక్క కన్యకలను జూచి పలికే విధం.

దరువు। పడుచులార కృష్ణునినే బాగుగ పెండ్లాడ
మంటె బడుగుయని వాడు నన్ను పరగ తిట్టెనే 1

ప. తి. వచనం. వినరే కన్యకలార వాన్ని పెండ్లాడవంటే బోక్కి నోటి తొత్త నిన్ను బడుగు వయుండది నన్ను తిట్టుచున్నాడు నా మీద నేరం లేదు నేనైతే యొప్పితిని వాడు నన్ను పెండ్లాడ వొప్పనంట్టున్నాడు. మీరు పెండ్లాడి మీ చీరలు తీసుకొని నా గంతను తీసి యియ్యండె.

గోపకన్యక వచనం. వినరే కన్యకలార పప్పుతిమ్మక్క వొప్పెను యికవమనకు భయమువు లేదు. యిక మీద ఈ

పప్పుతివమ్మక్క మాట నమ్మ పని లేదు మన మందర
మును కృష్ణుని వద్దకి పోయి మాటలాడు కొందాం గాని
రావె.

తక్కిన కన్యకల వచనం. మహా సంతోషమాయెను ఆ రీతి
గానే కృష్ణునితో మాట్లాడు కొందాము రావె.

సూ.వ. అమరా ఈ విధంబున యూ పప్పుతివమ్మక్క
వాక్యంబులు కన్యకలు విశ్వసించ లేక కృష్ణదేవుని జూచి
పలికె విధము.

దరువు। మాతృక రాగం – ఆదితాళం

యెటువలె పెండ్లి కొప్పుదుమర
మాయింటివారు వింటె మోసమర 1

కృష్ణ వచన దరువు –

యిటు యెవ్వరు వున్నారు యాల భయము
వొక్కింత కూడి వుందాము రారె 2

కన్యకల ప్రత్యుత్తర దరువు –

ఘట్టిగ మము కన్యల నిట్లు చెరిపితె
చుట్టాలెవరైన పెండ్లాడుదుర 3

కృష్ణుని ప్రత్యుత్తరం -

చుట్టవము తన కంటె సుదతులార
యెవరె మీకు ఘెట్టిగ నొప్పరె మీరు 4

సూ.వ. అవురా ఈ విధంబున యీ కృష్ణదేవుండు పలికిన వాక్యంబులు విశ్వసించక యీ గోపకన్యకలు సందేహవము చేత మరిన్ని కృష్ణదేవుని జూచి పలికే విధము.

దరువు। మాతృక రాగం - ఆదితాళం

యిప్పుడిట్ల చెరిపి పొమ్మంటె మేమెందుకు
వొప్పము పెండ్లాడితె వొప్పెముర. 1

కృష్ణుని ప్రత్యుత్తరం -

తప్పదె నామాట వొప్పరె కన్యలార యిప్పుడే
గందర్వ వివాహము జేసుగొనెనె. 2

కృష్ణ దేవుని వచనం. వినరె కన్యకలార నా మాట లెల అవిశ్వాసము గావించెదరు ఆ కన్యలను గందర్వ వివాహం చేసుకొనుచున్నాను వివాహానికి వొప్పరె.

సూ.వ. అపురా ఈ విధంబున కృష్ణదేవుడు గంధర్వ వివాహంబు చేసుకొనె నని కన్యల జూచి పలుకంగా కన్యకా మణులు చాలా సంతోష చిత్తులై కృష్ణదేవుని జూచి పలికె విధము.

దరువు। మాతృక రాగం – ఆదితాళం

చిన్ని కృష్ణా నిన్ను మేము చలంగి పెండ్లాడెము
గాని మన్నించి మా చీరలియ్యర వోరోరి కృష్ణా 1

కన్నులానర యీ మాట కల్లగాదు నిజమౌర
వెన్నుండా మా చీరలియ్యర ఓరోరి కృష్ణ 2

వేడుక మీర మనము కూడి వుందాము
గాని జాడగ మా చీరలియ్యర ఓరోరి కృష్ణా 3

గోపకన్యక వచనం. ఓరి కృష్ణ మనం సంతోషముగాను కూడి వుందాము గాని మా వలువలు మాకు యిప్పించర.

కృష్ణ వచనం. వినరె కన్యకలార వొకరొకరుగా వచ్చి మీ చీరలు గురుతు చెప్పి తీసుకో పొండె.

సూ.వ. అపురా ఈ విధంబున కృష్ణదేవుండు యీ కన్యకల చీరలు గురుతు చెప్పి తీసుకొని పొమ్మనంగా యీ కన్యకలు సంతసిల్లి కృష్ణదేవున్ని జూచి తమ చీరలు గురుతు చెప్పె మార్గం.

దరువు। మాత్రుక రాగం - ఆదితాళం

బంగారంచుల చీరరా ఓ చిన్ని కృష్ణ

నాది పొగడ పూల రవికెర ఓ చిన్ని కృష్ణా

కృష్ణ వచనం. అయితే యిందవే చీర.

గోప కన్యక వచనం. తేర కృష్ణ.

కృష్ణ వచనం. ఇచ్చేది లేదు పోవె.

సూ.వ. అవురా ఈ విధంబున కృష్ణ దేవుండు గోపకన్యకలు చీర యిచ్చెవమని యియ్యకె జాపు సేయుచుండఁగా యా గోపకన్యకలు కృష్ణుని జూచి పలికె విధము.

గోపకన్యక దరువు। మాత్రుక రాగం - ఆదితాళం

చీర యిచ్చె వమని చేతులెత్తి అడుగవమని

చీర యియ్యక పరిహాసకము చేసేద వేలరా 1

కృష్ణుని ప్రత్యుత్తరం-

మీరి పరిహాసకము కోరి చేయ వచ్చి నాను

ఈ రీతి పలికె నద్యాల వారిజాక్షిరో 2

గోపకన్యక ప్రత్యుత్తరం-

నీ పరిహాసకము చాలును నా చీర యియ్యర.

కృష్ణ వచనం. ఇదిగో చీర తీసు కోవే.

మరొక కన్యక వచనం. ఓరి కృష్ణ దాని చీర యిస్తివే నా చీర యియ్యర.

కృష్ణ వచనం. నీ చీరకు గురుతెందే.

గోపకన్యక వచనం. చెప్ప గాని వినర.

అన్యకన్యక దరువు - వర్ణం - పూర్వ పతీ

సరిగంచుల చీరరా ఓ చిన్ని కృష్ణా నాది
మెరుగైన పురుస రవికెర చిన్ని కృష్ణా

అన్య - నిండుచెంగావి చీరరా చిన్ని కృష్ణా నాది
నిగ్గు బంగారు రవికెర చిన్ని కృష్ణా

అన్య - పగడ పూల చీరరా వో చిన్ని కృష్ణా నాది
సొగసైన పూల రవికెర చిన్ని కృష్ణా

వ. తి. వచనం. వినర కృష్ణ అందరి చీరలున్ను యిస్తువే నా గంత యియ్యర.

కృష్ణ వచనం. ఛీ వెట్టి ముండా కంబళి కట్టుకొన్నావె నీకు గంత యేమిటికె.

వ. తి. వచనం. అయ్యో అది కంబళి కాదుర శరీర మందు పుట్టిందెర అందరి కిన్ని చీర యిస్తివే నా యొక్క గంతను యియ్యర.

కృష్ణ వచనం. ఛీ వెఱ్ఱి ముండా యిచ్చేది లేదు పోవె.

సూ.వ. అవురా ఈ విధంబున యా కృష్ణ దేవుండు గోప కన్యకల చీరలు యిచ్చినవాడై పప్పుతిమ్మక్క యొక్క గంత యియ్యరే పరిహాసకము జేయు సమయంబున నంతట నావలి కధా సంవిధానంబెవిధాన నంటెను యా పప్పు తిమ్మక్క మొగడైన పుల్యాకుల యెల్లం భట్లు తన కుమార వర్గంబులతో గూడి స్నానం చేసేటట్టుగాను స్వేఛగాను కొలను తీరంబునకు వచ్చె మార్గం.

దరువు। మాతృక రాగం - ఆదితాళం

పంచాంగము చాత బట్టి పట్టెవర్ధనము
బెట్టి యెంచంగా పురోహితుండు
యెతెంచ్చెను యిపుడు.

వ. తి. వచనం. ఓరి కృష్ణ మా యింటాయన వచ్చినాడు నా గుట్టు యెల చెరుపుచున్నావు యికనైనాను గంత యియ్యర.

చిన్న భిక్షాలు వచనం. ఓ శమ్మ యిక్కడ యెలనె ఉన్నావు నాయన్న వచ్చి గుంట కట్టున స్నానానికి కాచుకో వున్నాడు నిన్ను పిలుచుకో రమ్మనేను నీవు రావే. వోరయ్య యిదిగో వుంది మనమ్మ యిక్కడికి రార.

బ్రాహ్మణుని వచనం– ఓసి భ్రష్టు ముండమోపి ఉదయానికి రెండు త్రాసులు ఉండగానె నేను వచ్చి కాచుకొని ఉండేదేమి యింత సేపు నీవు మిండగాండ్లను వెదుక్కొ నెందుకు పోతివే.

వ. తి. వచనం. ఓరి చిన్న భిక్షాలు యిక్కడ రావొద్దని అక్కడనె ఉండ మనర మీ అయ్యను బిత్తలితోనున్నాను.

చిన్న భిక్షాలు వచనం. ఓరయ్య మనమ్మ కంబళి కట్టుకొని నిలుచుకొని ఆ చెట్టు మీదనే నున్న గంత యియ్యరా అని అడగుచున్నాడు.

బ్రాహ్మణి వచనం– ఓసి ముండమోపి నే పిలువంగా పిలువంగానె మిండణితో మాటలాడు చున్నావే.

వ. తి. వచనం. లేదు అదిగో మన గోపకన్యలు జలక్రీడలాడ వచ్చినారె వారల తోడుకొరమ్మని వారల తల్లి దండ్రులు నన్ను పంపించినారు. కాబట్టి నే వారల పిలువ వస్తిని ఆ కన్యకామణులందురున్ను వలువలు తీసి గట్టున ఉంచిన వారలై జలక్రీడ చేయుచుండిరి. ఆ సమయమందు కృష్ణుండనె వాడు కట్టుకు వచ్చి వారలు వలువలంత్తాను యెత్తుకొని పొన్నపై కూర్చుండెను. ఆ గోపకన్యలను పిలిస్తిని వారలు చీరలు కానమని

అంగలార్చుండిరి ఆ సమయంబున ఓ సెమ్మలార పొన్నపై చీరలున్నదెయని నేను చెప్పినాను తొత్త ముండ నీవు చెప్పినావని నాగంత కూడాను దోచుకో పోయినాడు వారలంతాను వేడుకొని పెండ్లాడె మనంగా వారల చీరలు మళ్ళి యిచ్చెను నా గంత యియ్యనంటున్నాడు నేనెంజేతును.

బ్రాహ్మణుని వచనం- అదేమో యీ కృష్ణుండు మన వాడవై ఉండి యిట్ల చేతుర మా యింటిపైనే

కృష్ణుని వచనం- అయ్యా నేను యెరుగనయ్యా మీ యింట్యామే. ఎవరో యని నేను గంత దాచు కొన్నాను. మీ కుటుంబ మని చెప్పుతిరె కాబట్టి గంత యిచ్చి విడుస్తున్నాను. నేను ఈ గోపకన్యకలను గందర్వ వివాహము చేసుకోపోతున్నాను. మీరు కూడ ఉండి గందర్వ వివాహం చేయించురయ్యా.

బ్రాహ్మణుని వచనం- భళే భళే యిదే శుభ లగ్నం. ఆ తీరుగానే గందర్వ వివాహం చేయింస్తున్నాను. పొన్న విడిచి దిగి రావయ్యా. తదేవలగ్నం సుదినం ఇత్యాది. సుముహూర్త మస్తు.

సూ.వ. అవురా ఈ విధంబున కృష్ణదేవుండు గోపకన్యకలను గంధర్వ వివాహం చేసుకొని ఆ కన్యల గూడి యాడే వార్గం.

దరువు। మాతృక రాగం - ఆదితాళం

కూడి యుందావము రారె పడుచులార
వేడుకల తగమీర 1

కులుకు గుబ్బలపైన గోరులుంచ్చెదనే
తళిరు మోవిగంటి చేసెదనే 2

మొుగము మొుగమున జేర్చి ముద్దు పెట్టెదనే
మీగుల వగలు చెసెదనే 3

చాపురేయని నిన్ను పణతి మెచ్చెదనే
ఆపని యిందుల యిచ్చెదనే 4

కన్యరో నిన్ను కౌగిలించెదనే
చిన్నెలను తెలించెదనే. 5

సూ.వ. అవురా ఈ విధంబున కృష్ణదేవుండు గోపకన్యకలను గంధర్వ వివాహం చేసుకొని గూడియాడు చున్న సమయంబున నారద కిన్నర కింపురుషులు దేవేంద్రాది దేవతులు మంగళాలు పాడె వార్గం.

దరువు। మంధర ధరునికి మాధవునికి
నంద కుమారునికి నరహరికి

పొందుగ గోపకన్యలను పెండ్లాడిన
గోవిందునికి యశోధ నంధనునికి
శోభానమే శోభానమే. 1

బోసలశహాజీ భూవిభుని భాసిల్లు
ప్రేమను పాలించు వాసిగ శోభన
వైభవ సంతతిధి సంపదలిడు
దేవుని శోభనమే శోభనమే. 2

ఇది శ్రీ శాహ మహారాజు విరచితమైన
జలక్రీడలనేటి నాటకము సంపూర్ణముగును
దీని వ్రాసిన వారు వెంకటరంగయ్య.

శ్రీత్యాగేశ్వరార్పణ మస్తు॥

ஸ்ரீ:

ஜலக்ரீடலு

ஜய தேவகி புத்ர ஜய திவ்யனுதி பாத்ர
ஜய க்ருஷ்ண ஸுசரித்ர ஜகன்மித்ர
ஜய சுபாவஹா காத்ர ஜய ஜகாத்ரதி ஸூத்ர
ஜய பானு சசி நேத்ர ஜய ஜித மித்ர 1

வேணு நாத விலோத்ர விபுத ஸன்னுத
லீல சாணுரமத ஜால சாஸனாபில
பாண பஞ்ஜன சீல பாவன குணாவால
விணாமுனி விசால வினயானு கூல 2

விமத பீகர சௌர்ய வேதாந்தனுத சர்ய
வினுத குணதுர்ய யது வம்ச வர்ய
கமநிய்ய காம்பீர்ய காஞ்சனாசல தைர்ய
விமல மானஸதார்ய வினுத ஸௌந்தர்ய
3

கௌள ராகம் த்ரிபுட தாளம்

சரணு சரணு ஜகத்விதாயக சரணு ஸ்ரீஹரிஸாயக
சரணு சரணு சுப ப்ரதாயக சரணு கிரிஜா நாயக 1

வாரணாஸுர மத விதாரண தாருணா கனிவாரண
சரணஸ்துத புவன காருண ஸாது சுபத விசாரணா 2

நிஜபதஸ்துத பூத வாஸர நிகில திவி ஜாக்ர ஸரரஜனி
ரமண களா விபாஸுர விஜித மத்த மஹாஸுர 3

ஸர்வ ஸம்ப்ருத சரண கிங்க்கர கர்விதாரி பயங்கர
பார்வதி ஹ்ருதயேச சங்கர பவஹர க்ஷேமங்கர 4

ராகம்-கும்ம காம்போதி - ஆதி தாளம்

மஹிஷாஸூர மர்தினிதே மங்களம்
நித்ய மஹித ஸ்ரீ வர்தினிதே மங்களம்

அகளங்க கேலநாயை யதிலோக பாலனாயை
மகராங்கலால நாயை மங்களம் 1

ப்ரணுத ஸந்தோஷிதாயை பவ்ய ஸம்பாஷிதாயை
மணிகண தூஷிதாயை மங்களம் 2

அஹிவைரி ஸேவிதாயை ஹரிபாவா பாவிதாயை
மஹித ஸம்பாவிதாயை மங்களம் 3

சாஹஜேந்த்ர பூஜிதாயை ஸஜ்ஜன திஜிதாயை
மஹிமா விராஜிதாயை மங்களம் 4

சூத்ரதார வசனம்: அவுரா ஈ விதம்புன நாட்யாரம்பமு ஜேஸின யாததனந்தரம்புன ஜலக்ரீட அனேடி நாடகம்பு நந்து தொலுத விக்னேச்வருனி ப்ரார்த்தன ஜேஸே மார்கம்.

ச்லோகம் -

லம்போதர ஸர்வ வித்யா லம்போதர ஹஸன்முக:
பந்து ரஸ்தித்ய ஸுகுணைர்யம் ரஸ்து பவன்முதே

சூத்ரதார வசனம்: ஈ விதம்புன யா விக்னேச்வருனி பாத பத்மமுலகு வந்தன மாசரிஞ்சி யாததனந்தரம்புன மரின்னேவிதான னன்டெனு.

ஸ்லோக -

ந்ருத்யாகார கதை: கராப்ஜ வலனை ஸ்தூளாயுத:
கங்கண ப்ரக்யாணை ச்ருதி தாங்கதை

மூர்கா வலலோலம்ப மாலருதீ: விதசாயாத்ருடு
கிதிக: பரவசாம் நாளிஜ நாக்குருதீ வாக்தேவி
வதனாம்பு ஜேஸி நிவசது ஸ்ரீ சாஹ ப்ருத்வீ பதே.

சூத்ரதார வசனம்: ஈ விதம்புன ஸரஸ்வதி தேவீ பாத பத்மமுலகு வந்தன மாசரிஞ்சி யாததனந்தரம்புன மரின்னேவிதான மன்டெனு.

ஸ்லோக -

வந்தே தந்தே வந்தே வரஸூர படலீ
மௌளி மாணிக்யாதிப ச்ரேணி நிராஜித ஸ்ரீ சரண
ஸரஸிஜ த்யான யோகாதி பாஜாம்
பக்தைனா மீப்ஸிதாத்யாவலனபடுசது ஜடலு
சோபாஞ்சித ஸ்ரீதேவம் ஸ்ரீ சரண.

சூத்ரதார வசனம்: ஈ விதம்புன ஸ்ரீ மஹாவிஷ்ணுவு பாத பத்மமுலகு வந்தனம் மாசரிஞ்சி யாததனந்தரம்புன மரின்னே விதான மன்டெனு.

ச்லோக - சண்ட ஸ்தாண்டவ காண்ட சௌண்ட
மஹிமா சுண்டாலகும் டோன்ன மச்சம் டாடுடஷி
சண்ட பாண்ட விஹாரத்குண்டல்ய கண்ட ஸ்ரேய
தண்டுர்தண்டித சண்ட டிண்டிமமுகோ டிண்டிர
ஷண்டேர்வஹத் காண்டேர்மண்டித கண்ட மண்ட
லஜல கண்டோஸ்து சண்டி பதி.

சூத்ரதார வசனம்: ஈ விதம்புன பரமேச்வருனி பாத பத்மமுலகு வந்தனம் மாசரிஞ்சி யாததனந்தரம்புன மரின்னி விதான மன்டெனு.

நாந்தி- த்விபத - ஸ்ரீ காமினி நாத ஜிதரிபு யூத
ராகேம்பு ஸம வக்ர ராஜீவ நேத்ர

கனகாத்ரி ஸமதைர்ய கல்யாண சர்ய
வனநிதி கம்பீர வைபவதார
பாக சாசன மித்ர பவ்ய நுத்ர
ஸ்ரீகரகுண சாந்த்ர ஸ்ரீராகேந்து சந்த்ர நீகு
நே ம்ரொக்கெத நெம்மதிதோனு நா
காளிதாசாதுலகு கவிதலகு
நொப்பஜேஸி ஸ்ரீக்ருஷ்ண
நீவு சேய ச்ருங்கார லீல நாடகம்பகுனு
நவரஸம்பலனு மேடிகா ரசியிந்து மேதினி லோன.

சூத்ரதார வசனம்: அவுரா ஈ விதம்புன ஸ்ரீ சாஹ மஹாராஜ ப்ரணிதம்பைன தேவதா ப்ரார்த்தனம்பு ஜேஸி ஸபாநாயகாதுல அபிவர்ணிஞ்சி யா ஜலக்ரீடலு மநேடு நாடகமு கதா ஸங்க்ரமுகா வினுபிஞ்சே மார்கம்.

த்விபத

கோபிக லெல்லுனு கும்பு கூடுகொனி
யேபுன ஜலக்ரீடலிம்பொந்த நாட
வச்சுடயுனு தம வலுவலு தீஸி
அச்சுகா கெட்டுன அமர நுஞ்சுடயு
சின்னி க்ருஷ்ணுண்டு வச்சி சீரலெத்துகொனி
பொன்னபை யுண்டுட பூபோனுலபுடு
வலுவலு யடுகுட வனஜ லோசனுடு
பிலிசி சீரலொஸங்கி பெண்ட்லாடுடயுனு
அனி யெடி கதலசே நமரி வேடுகனு
நனு வொந்த ஜலக்ரீட நவ்ய நாடகமு
பனுவடி யாநந்த பரிதுன்டை சால
கனுண்டு சாஹேந்த்ருண்டு காவிஞ்சேபுவினி

ஸரஸ ஸத்கனி வருல் லன்னுதி சேய
தரணிலோ நாசந்த்ர தெளர்ய தார்காமுகனு

சூத்ரதார வசனம்: அவுரா ஈ விதம்புன யீ ரீதி பூரி குணோதார வேஷ பாஷாதி பூஷிதம்பகு ஸ்ரீ சாஹ மஹாராஜ ப்ரணிதம்பைன ஜலக்ரீடலு நாசகம்பு நந்து தொலுத விக்னேச்வர ப்ரார்த்தன சேயங்கா விக்னேச்வருண்டு வச்செ மார்கம்.

தருவு – பாசாங்குசம்புலு பரக ஹஸ்த
முல பாஸலை கனக ப்ரபலு விலசில்ல
பொஸக லம்போதரம்புன நாகவிததி
ஆ ஸமயான காந்திதொ நாடுசுண்டக
வலநொப்பு மூஷிக வாஹனம்பெக்கி
வெலயு விக்னேச்வரண்டு வெடலெ.

சூத்ரதார வசனம்: ஈ விதம்புன விக்னேச்வருண்டு வச்செ மார்கம்.

தருவு – மாத்ருக ராகம் – ஆதி தாளம்

முதமுன குண்டலமுல ருசுல மரக
யித வெடலெனு விக்னேச்வருண்டிபுடு 1

கர்ண தாளமுலு கதலக நல்லன
ஸ்வர்ண நிபுண்டு கணபதி தகவச்சென் 2

மூஷிக வாஹனமுன நொப்புசு சுப வேஷுடு
வெடளெனு விக்ணேச்வருண்டு 3

தன லம்போதரமுன பணுலாடங்க
கனதனு வெடலெனு கஜமுகுண்டிபுடு 4

மோதமுதோ கனமுக்யுலு கொலுவங்க
மோதக ஹஸ்துண்டு முதமுன வேடலென் 5

சூ. வ.: எவரோயி பாகவதுலு விக்னேச்வருண்டு வச்சி சாலா சமயமாயெனு பூஜ சேஸேடந்துகு பூஜகுன்னி பிலிபிஞ்சரோயி.

பா. வ.: அலாகுனனே பிலுபிஸ்துனாமோயி. ஓரி பூஜாரி வாடு எவர்ரா.

பூஜாரி வசனம்: யேமய்யா ! யேமய்யா !

சூ. வ.: நீகேமி பைத்யம் பட்டெனோ லேகபோதே கண்ட்லு கனப்படவோ யிந்த ஸேபு விக்னேச்வருடு வச்சி வுண்டகானு பூஜ ஸேயகனே தொங்கவலெ குடி வெனக நுன்டி கூதலு பெட்டதாக ராகனே உண்டிவி.

பூஜாரி வசனம்: ஸ்வாமி நா மீத இந்த கோபமேடிகி நேனு உதயானே ஸ்நான ஸந்த்யாவந்தனமுலு தீர்ச்சு கொனி ஆவு போஸனம் சேஸி உதயமைன ரெண்டு த்ராசுலகே வச்சி காசுகோ உன்னானு. பூலஸருலு கட்டே பண்டாரான்னி அடகண்டி அட்ல நேனு ஸ்வாமி கார்யமந்து அட்ல தப்பிதமுகா நடச்சு கொனேதி லேது. இங்க்கானு பரிசாரகுண்டு ராலேது காபட்டி ஸுப்ரமண்ய ஸ்வாமி ஸன்னிதி குடி வெனக உன்னதி. கனுக ஆ ஸன்னிதினி பனி சேஸ்த்தா உண்டினி.

சூ. வ.: மஞ்சிதி அட்லனா யெவர்ரா பரிசாரகுன்னி பட்டு கோ ரார.

ஒகானொகனி வ.: ஸ்வாமி இதிகோ பரிஞ்சாரகுண்டு உதயமை பதி கடியல பர்யந்தமுன்னு ஸ்நானமுனு லேக ஸந்த்யானு லேக பஸரம்வலெ படி நித்ரபோதா நுண்டெனு தேவரா.

சூ. வ.: மஞ்சிதி வீன்னி தன்னி பண்ட்ரெண்டு ரூகலுன்னு அபராதம் தீ. சிக்ஷணமுலோ திருமஞ்னமு நைவேத்யம் மொதலைனவி அமர்ச்சு மனர.

ஒகானொகனி வ.: அய்யா ஆ ரீதுகானே பண்ட்ரெண்டு ரூகலுன்னு அபராதம் தீஸுகொண்டினி நேடு மொதலுகானு ஸ்வாமி கார்யமந்து தாருமாரு சேய லேது. ஜாக்ரத கலிகி உண்டுனனி அடுக் கொண்டுன்னாடு நாகோஸரம் வீன்னி காவலி சேய வத்து ஸ்வாமி.

சூ. வ.: மஞ்சிதி க்ஷணமுலோ பூஜ சேஸ்தா. லேகபோதே சிக்ஷிம்சண்டி.

பரி. வ.: ஸ்வாமி மஞ்சி புத்தி. ஓரோ குருகலெ நம்மெட ப்ராணனொக்க கொண்டு வந்து விட்டரெ திருமஞ்ஜனம் வொடைக்கல முட்டுகலே நைவேத்யம் யெல்லாம் ஆயிருக்குது. பூஜை பண்ணலாம்.

அர்ச்சக வ.: அனேனு மொதலு தமில நாடெ வந்தனம். தெலுகன் ஆனபடினாலெ தானி பெசட.

சூ. வ.: அயிதே மஞ்சிதிகுருக்கலு பூஜ சேய வய்ய பூஜா த்ரவ்யலந்த்தானு வச்சிந்தி. விக்னேச்வரண்ணி குருக்கலு பூஜ சேஸிதி.

பூஜாவிதானம் : விக்னேச்வராய நம: ஷோடச விதவு பசாரா பூஜா ஸமர்பயாமி நம: விக்னேச்வராய நம: ந்ருத்ய கீத வாத்ய மவதாரய.

பூ. வ.: அய்ய விக்னேச்வருனிகி பூஜ ஆயனே விக்னேச்வருடு நேடி பூஜகு சாலா ஸந்தோஷபடி தாண்டவ மாடுதுன்னாடு. மேமு மா இண்ட்லகு போயி வச்சேமு.

மணியகாணி வ.: நேடு மொதலு கொனி யிந்நாள்ள வலெ தாருமாருலு சேயகனே நடுச்சுகொண்டெ பாகுண்டுனு. லேக போதே மீ ப்ராணலகு முப்பு வச்சுனு நின்னடி வரகுன்ன மணியகாணி ஜாலம் சேஸிநட்லு நா முந்தர நடிச்சின நா ஸ்வரூபம் சூபிஸ்தா.

குருக்களு மொதலைனவாரி வசனம்: மஞ்சி புத்தி ஸ்வாமி.

சூ. வ.: அவுரா ஈ விதம்புன விக்னேச்வருண்டு வச்சி ஸகல விக்னமுலனு நிவாரணம் சேஸின தநந்தரம்புன ஶ்ரீ சாஹ மஹாராஜு ப்ரணிதம்பைன ஜலக்ரீடலநேடி நாடகம்பு நந்து கோபகன்யலு ச்ருங்கார வனம்புனனு ஜலக்ரீடலாட வஸ்துன்னாரனி பராபரி சேசேடந்துகு கொல்லவாடு வச்சே மார்கம்.

தருவு - மாத்ருக ராகம் - ஆதி தாளம்

நல்ல கம்பளி தன நடுமுன ஜுட்டுகொனி
சின்ன கொலனு சேத ஜிம்முசு நுதடனு
தெல்லனி நாமமு தீருகா மெரயங்க
மெல்ல மெல்லனெ வச்செ கொல்லவாடிப்புடு.

சூ. வ.: பாகவதுலார மனம் ஆடி பாடே ஸ்தலமந்து எவடோ ஒகடு பட்டெ நாமாலு பெட்டுகொனி வச்சி விக்ருதா காரங்கானு நிலுசுன்னாடு வீடெவ்வட அடகரோயி.

ப்ரத்யுத்தரம்: மஞ்சிதி அலாகுனனே அடுகுதாமோயி. ஓ கம்பளி எவரோயி நீவு. கொல்லண்டு நித்துர போயின வானிவலெ பொல்லி கிந்த்தலு பெட்டெதி.

சூ. வ.: ஓரி எவற்றா பொலிகிந்தலு பெட்டெவாடு. பிசாசம்வலெ.

கொ. வ.: நித்தரலோனெ கலுவரிந்தலு பிசாசாலு அப்ப. அனி அதரிபடி லேச்சி பிசாசாலா மீரந்துரு தகிலின வாண்ணி தெப்படிஞ்செதி.

சூ. வ.: ஓரி பிசாசம் மம்மேல கொட்டுதுன்னாவுரா.

கொ. வ.: ஓ யப்ப ! அதிகோ பிசாசாலு வச்செனு என்னடுன்னு இடுவண்டி பிசாசாலனெ கன்னதி லேதனி நா யந்து உன்ன சின்ன கர்ர பாரவேசி பரிகெத்தி பொய்யெதி.

சூ. வ.: ஓரி ஓரி நீவேல பரிகெத்தவுர நிலிசி மாட்லாடரா.

கொ. வ.: அப்பா மிம்மு ஜூஸ்தே பிசாசாலவலெ நுந்தி. மாட்லடெ டந்துகு நாலுக தொற்ற படுதுந்தனி வெரசி நாயந்து ம்ரொக்கெதி.

சூ. வ.: ஓரி வெர்ரி வாடா மேமு பிசாசமுலு காதுர கீர்த்தனமுலு பாடே பாகோத்துலமு நீவெவரு நீ பேரேமி நீவு வச்சின கார்யமேமோ நாதோ செப்பர.

கொ. வ.: அப்பா தோடு மீரு பிசாசாலுகா உன்னாரு.

சூ. வ.: ஓரி மேமு பிசாசாமுலு காது வெருவர செப்பரா.

கொ. வ.: அப்பா நே வச்சின கார்யம் செப்பமனேரா செபுதானு வினரா.

சூ. வ.: ஓரி நீவு வச்சின கார்யம் செப்புர.

கொ. வ.: கோபகன்யலு ஜலக்ரீடலாட வஸ்துன்னாரு அந்து கோஸரம் ச்ருங்கார வனமந்தானு முஸ்தீபு ஜேஸி கொலனு சுட்டி சூசி ரம்மன்னாரு.

சூ. வ.: மஞ்சிதி நீ வட்லகே சூசி கோபகன்யலனு பிலுசுகோ ராபோரா.

கொ. வ.: மா பாகு அலாகுனே பிலுசுகோ வஸ்துன்னானு.

சூ. வ.: அவுரா ஈ விதம்புன கொல்லவாடு வச்சி
ஹெச்சரிஞ்சின ஆ ததநந்தரம்புன கோபகன்யலு
ஜலக்ரீடலாட வலஸி ச்ருங்கார வனம்புனகு வச்செ
மார்கம்.

த்விபத -ச்ருங்காரமுலனு ராஜில்லுசு
மேனபங்காரு ஸொம்முலு பாகுகா பெட்டி
தொலி வொந்த நுதுடனு திலகம்பு தித்தி
வெலயங்கா ஜடநிண்ட விரிஸருல் தால்சி
குருதரணம்பகு கப்பி குப்பல மீத
ஸரஸம்ப்புகா ஹரிசந்தன மலதி
கலயங்க ரத்னால கம்மலு செவுல
தள தள மனுசு விந்தக காந்துலின
கங்கணம்புலு தம கரமுல யந்து
பொங்கம்புகா பூனி பூபோணு லிபுடு
நிடுகா சனு கட்டு நிக நிக மெரய
காடுக கன்னுல கனததோ தீர்சி
அலரங்க ஜலக்ரீடலாட கன்யகலு
செலுவொந்த வெடலிரி சித்ரம்பு மீரா.

சூ. வ.: ஈ விதம்புன கோபகன்யகலு ச்ருங்கார வனம்புனகு
வச்செ மார்கம்.

தருவு - மாத்ருக - ஆஹரி ராகம் - ஆதி தாளம்
கனக பூஷணமு லெல்ல தனரங்க
கோபகன்யலு வெடலிரி வேள
மனஸிஜு சரமுலனி ஜனுலு
கொனியாடங்கா வெடலிரி வேள.

தருவு - மாத்ருக ராகம் - ஆதி தாளம்

கோபகன்யலு வெடலிரி குலுகு மீரனு
பெளுகு சூபுலனு விந்த ஸோபகு தெரனு 1

யெபுன பய்யத கொங்குலிந்த ஜாரனு விந்த
ரூபமுலு ரம்பாதுல ரூபுகெரனு 2

அந்தெலு கல்லு கல்லனி அதிசய யில்லகா
யிந்து முகுலு முதமந்தி கொல்வகா 3

அந்தமுன நெம்மேன செலுவொந்து சுண்டகா
பொந்துக கஸ்தூரி பொட்டுபொலுபு மீரக 4

பாகைன கப்பி குப்பல பைய்யத ஜார
ஸோகைன கன்னுல மீர ஸோபகு த்யார 5

நாகரிகமைன நடல நயமூ மீர
வேகமே வச்சிரிபுடு விந்த மீர 6

சூ. வ.: அவுரா ஈ விதம்புன கோப கன்யலு ச்ருங்கார வனம்புனகு வச்சி ஆ ச்ருங்கார வன வைகரினி பக்ஷி ஜாதுல யொக்க ரவளினி கனுங்கொனி மதுமாஸ வர்ணன வர்ணிஞ்சே மார்கம்.

த்விபத - மானினுலார ஈ மதுமாஸமந்து
பூனி வ்ருக்ஷம்புலு புஷ்பிஞ்சி நதியு
செலுவைன லதலெல்ல சிகிரிஞ்சி நதியு
அளுலு ஜம்மனி சல்லகாடு சுன்னதியு
மகலெட பாஸின மகுவல வெண்ட
தெகடுசு மதனுன்டு திருகுசுன்னாண்டு

கட்டெண்ட சேத்த வேகம்பே
படலிகலு புட்டுச்சுன்னதி
சால பொந்துகா நேடு
ஈயட தாப முதிர யிக ஜலக்ரீட
லாட போதாமுராரே வேகம்புகா.

சூ. வ.: அவுரா ஈ விதம்புகா பலிகின கோபகன்யக வாக்யம்புலு வினி ஆ கோபகன்யலலொக கோபகன் யக ப்ரத்யுத்தரம்புகா பலிகின மார்கம்.

கோப கன்யக வ.: வினவே அளிவேணி வினவே அம்புஜ பாணி வெனக ஜலக்ரீட லாடுதாம் கானி இப்புடு வனமந்து பூசின புவ்வுலு தீஸுகொனி ஸ்தல க்ரீட லாடுதாம் ராரே.

சூ. வ.: அவுரா ஈ விதம்புகா மதுமாஸ வர்ணன வர்ணிஞ்சின வாரை ஆ கோபகன்யகலு இத்தருகா ஜோடு கூடி மல்லெலு மொல்லலு, விருவாஜாலு, சாமந்தெலு, சம்பகமுலு, புஷ்பாலு, ஸன்ன ஜாஜாலு பொட்டு மல்லெலு ஸகல மைன புஷ்ப ஜாதுல சேதனு ஸ்தல க்ரீடலாடே மார்கம்.

தருவு - மாத்ருக ராகம் - ஆதி தாளம்

குருகுசனி கொப்ப கொப்புனனே மல்லெ
விருலனு நிஞ்செத ஸரஸமுகானு 1

ஸரஸிஜ நயனனி சக்கனி மோமுன
முரிபமுன தாமர புவ்வுல சேஸதனே 2

மரொக கன்யக வசனம் -

இந்து வதன நேநிப்புடு நீஜட யந்து
பொங்குக ஸம்பங்கி புவ்வுலனேசெதனே 3

கன்யக வசனம் -

மந்தயான நீ மஞ்சி நென்னுது ரந்து
பொந்துகா பொண்டு மல்லி புவ்வுல நேஸெதனே 4

மரித்தரு கோப கன்யகல வசனம் - வினவே செஞ்சுலாக்ஷீ வாரித்தரு ஜோடு கூடி மல்லெலு முல்லலு விருவாஜால சேத நாடிரே மனமித்தரு ஜோடு கூடி புப்போள்ளு பஸப்போல்லுகதம்ப கந்தபுபொள்ள சேத நாடுதாமு ராவே.

மரொக கன்யக வசனம் - மஹா ஸந்தோஷமாயனே ஆ ரீதி கானே ஆடுதாம் ராவே அம்புஜாக்ஷி .

சூ. வ.: அவுரா ஈ விதம்புன இத்தரு கன்யகலு ஜோடு கூடி புஷ்ப ஜாதுலதோ ஆடின ஆ ததநந்தரம்புன மரித்தரு கன்யகலு ஜோடு கூடி புப்போள்ளு பசப்போள்ளு கதம்ப போள்ள சேத நாடே மார்கம்.

தருவு - மாத்ருக ராகம் - அட தாளம்

செஞ்சுலாக்ஷிரோ நேனு ஸாரெகு நீ நெம்மன மஞ்சி
கந்தபு பொடி சாலா நிஞ்செதா யிதிகோ பொஞ்செத 1

மரி ஒககே வசனம் -

உல்ல மலருகானு வித்யானி குப்பாலந்து
அல்லனா பஸபு பொள்லு மெல்லனே நேனு சல்லனெ 2

மரொக்கதே வசனம் -

பாசுராங்கிரோ சூடனே பாகைன நீ கொப்புன
பாசுரமைன பூப்பொள்ள வேஸேத கேக வேஸேத 3

மரொகதே வசனம் -

குர்த்துகா கதம்பமுன கூர்ச்சின பொள்லு நீ மீத 4
மெரவடிகா ஜல்லெதனே பிருதுகா நே நருடுகா

கோப கன்யகல வசனம் - வினரே கன்யகா மணுலார ஸ்தல க்ரீடலாடி சாலா படலி கேயனு ஜலக்ரீட லாட போதாமு ராரே.

சூ. வ.: அவுரா ஈ விதம்புகா கோப கன்யகலு கொந்த்த தடவு ஸ்தலக்ரீடலாடின வார்ல படலிகே சேதனு ஜலக்ரீடலாடனு ஒகரி கொகரு பிலுசுகொனே மார்கம்.

தருவு - மாத்ருக ராகம் - ஆதி தாளம்

அளிவேணி ராவே ராயாஸ கமன ராவே
ஜலக்ரீட லாடு தாமு 1
சிலுகல கொலிகி ராவே சித்தரு பொம்ம ராவே
ஜலக்ரீட லாடு தாமு 2
குலுகு மிடாரி ராவே கோகிலவாணி ராவே
ஜலக்ரீட லாடு தாமு 3
ஜலஜனய ராவே சந்த்ரவதன ராவே
ஜலக்ரீட லாடு தமு 4
மலயஜகந்தி ராவே மருவம்பு மொலக ராவே
ஜலக்ரீட லாடு தாமு 5

கன்யகல வசனம் - ஓ யம்ம ஆ ரீது கானே ஜலக்ரீட லாட போதாமு ராவே.

சூ. வ.: அவுரா ஈ விதம்புன கோபகன்யகலு ஒகரிகொகரு பிலுசுகொன்ன வார்லை ஜலக்ரீடலாடெ டந்துகு கொலனு ஜூட வச்செ மார்கம்.

தருவு - மாத்ருக ராகம் - ஆதி தாளம்

கோபகன்யக லெல்ல கூடி குலுகு குப்பலுல்ல
ஸில்ல யெபுன வச்சிரி ஹாயிலுகா கொலனு
ஜாரங்க யெலநாங்கா லெல்லனு ஜூடங்கா.

சூ. வ.: அவுரா ஈ விதம்புன கோபகன்யகலு கொலனு ஜூட வச்சின வார்லை கொலனு ச்ருங்காரம்பு கனுகொனி வர்ணிஞ்செ மார்கம்.

கோபகன்யகலு

தருவு - மாத்ருக ராகம் - ஆதி தாளம்

ஜலஜமனெ வதனமு சலரெங்கா மேடி
கலுவலனெ கனுகவ காந்து லீனகானு 1

அளுலனெ நெரிகுருலு அதிஸயில்லங்கா
அலலநேடி வலுலு அந்தமு மீரகா 2

ஜக்கு வலதே சந்நுலுமிக்கிலி தனர பெக்கைன
ஸைகதமுலனெ பிருதுலு வெலயங்கானு 3

செலுவைன பூபொள்ளா நேடி வலுவ மேடி வெலயங்கானு
ஜலபக்ஷுல ரவலனேடி பலுகுலு மெரயங்கானு 4

ஆ கஞ்சமுலு பத்ரமுலனு பல்யாரமுல ஶ்ரீகர
க்ஷத்ரமுலனு செலு வொப்பனு நுனிசி ஈ வேள 5

கொலனு தேவத மன கெதுர்கொனி தனதோன
ஜலக்ரீடலாட ரம்மனே சந்தான மன்னதி சூடரே. 6

மரொக கோபகன்யக வசனம் - வினரே அம்மலார ! அக்கலார இந்த சோபிதங்க நுன்டேடி கொலனுலோ மன வலுவலு தீசி கட்டுன உஞ்சின வார்லமை சீக்ரங்கானு ஜலக்ரீடலாடுதாமே.

மரொக கோபகன்யக வசனம் - ஓரி கொல்லவாட மேமு ஜலக்ரீட லாடவலசிந்தி நீவு தூரங்கானு உண்டு கொனி மொகவாண்ட்ல நெவரினி ராநிய்யகுர.

கொல்ல வசனம் - அம்ம அம்ம நேனு கூடா ஜலக்ரீட லாட வச்செதனு.

கோபகன்யகல வசனம் - சே வெர்ரி வாட மேமு கோகலு விடிசி கட்டுன னுஞ்சி ஜலக்ரீடலாடெ சோடனு மொகவாண்ட்லு எவருன்ன உண்டராது தூரங்கானு போயி உண்டர.

கொல்ல வசனம் - மா பாகு நாகு வஞ்சன சேஸேதி மொரகாது. மீரு எக்கட போயி உண்ட மண்டெனு ஆட நுண்டதனு.

சூ. வ.: அவுரா ஈ விதம்புன கோபகன்யலு வலுவலு தீஸி கெட்டுன உஞ்சின வார்லை கொலனிலோ திகி ஜலக்ரீடலாடெ மார்கம்.

தருவு - மாத்ருக ராகம் - அட தாளம்

கன்யரோ நீ சின்னி சன்னுல மேலைன
பன்னீரு ஜல்லதெ பாகு மீரங்கானு 1

மரொகதே-

ஸன்னுதாங்கிரோ நீ சின்ன நனி மேனுன
வன்ய வஸந்தமு வககா ஜல்லெதனெ 2

மரொகதே-

பல்லவ பாணினி பாகைன மோமுன
மெல்லனெ பூதேன ஜல்லெதனே யிபுடு 3

மரொகதே-

மெல்ல ஸுகந்தினி வாலு கன்னுல
யந்து சல்லனி ஜலமுலு சல்லெத நிபுடு 4

சூ. வ.: அவுரா ஈ விதம்புன கோபகன்யகலு ஜலக்ரீடலாடுசுண்டு ஸமயம்புன அந்த்தட நாவலீ கதா ஸம்விதானம் பேவிதானன்டெனு ஸ்ரீ க்ருஷ்ண தேவுன்டு கோபாலகுல கூடி ஒகொனொக ரம்ய ப்ரதேசம்புன ஆடவச்சே மார்கம்.

வ்ருத்த பத்யம்

மெலகு வொர கண்டெபை மின்னலு தெர
மயூர பிஞ்சமுன் நிலபயோதக
வர்ணமுல நெச்சங்க மிச்சின மேனி காந்த்துலன்
பாலுல கூடி ஜாலமுலு பாகுகா ஜேயுசு
நந்த பாலகோபாலுண்டு வச்செ கோப வர
பாலுல கூடு கொனுட லாடங்கனு.

சூ. வ.: அவுரா ஈ விதம்புன க்ருஷ்ணதேவுண்டு கோபாலுல கூடுகொனி ஒக ப்ரதேசம்புனகு ஆட வச்செ மார்கம்.

தருவு - மாத்ருக ராகம் - ஆதி தாளம்

விந்தகா ரத்னால கொண்ட சேதனு நெமலி
பிஞ்சுமு எந்தயு தேஜரில்லங்க ஸந்த்தஸமுன
பந்தமு மீர கோபால பாலகுலு கொலுவக
ஜம் தரிகிட திமிகிட தக தளாங்கு
ஜனு ஜனு தண தகயனி யாடுசு 1

கனகமயமாயி நா பூஷணமுலு
தனரக தினகரகோடி தேஜன்டு தேவ தேவுன்டு
வனஜ லோசனுன்டேசோத தனயுண்டைன
ஸ்ரீக்ருஷ்ணுடு தண தண திமி திமி தளாங்கு
திமிகிட தக ஜெனு ஜெனு தண தகயனி யாடுசு 2

தருவு - மாத்ருக ராகம் - அட தாளம்

முந்துகா பாதமுலந்துனு
ரத்னாலி அந்த்யலு முவ்வலுனு
பொந்துக ம்ரொய கோவிந்துடு விந்தகா
திம் திமி திமி திமி யனுசு 1

நந்த நந்தனுன்டு கோவிந்துடு மோமுன
மந்தஹாஸமு மீரங்க பொந்துக மோலநுன்ன
முவ்வலு ம்ரோயங்க தம் தணம் தண தண யனுசு
ஆடேனே சூடரே கோவிந்துன்டு ஆடனே சூடரே. 2

சூ. வ.: அவுரா ஈ விதம்புன க்ருஷ்ணதேவுன்டு வச்சின வாடை கோபாலுலனு சூசி ஆட பிலிசெ மார்கம்.

தருவு - மாத்ருக ராகம் - ஆதி தாளம்

ஆடுதாமு ராரோயி கோபாலுலார
ஆடுதாமு ராரோயி மனமந்தருனு கூடுகொனி
வேடுக மீர யிப்புடு விந்தக செலரேகி ஆடுதாமு.

கோபாலுல வசனம்: ஆ ரீதி கானே ஆடுதாம் ராரா க்ருஷ்ண.

சூ. வ.: அவுரா ஈ விதம்புன க்ருஷ்ணுடு செலுல கூடி செடு குடு கன்னார்சு அன்ய வன்டு மொதலைன ஆட்லாடின வாடை தருவாதனு பந்தாடே மார்கம்.

தருவு - மாத்ருக ராகம் - பஞ்சகாத மட்யம்

மேலு ஒகடி ரெண்டடஞ்சு மேடி கோபாலுல கூடி
பாலகோபாலுன்டு விந்தக பந்தாடெனே கோவிந்துடு 1

மந்தஹாஸ மலரகானு முந்துக ஸரி பாலகுலனு பந்த்ய
மிம்மனுசு க்ருஷ்ணுன்டு பந்தாடேனே கோபாலுன்டு 2

க்ருஷ்ண வசனம் : வினரோயி கோபாலகுலார பந்து தூரான பாரி போயே கதரா வெதகி எத்துகோரன்ட்ர.

ஒக கோபாலுனி வசனம் : ஓரி க்ருஷ்ணா நேனு போயி யெத்துகோ வஸ்துன்னாரா.

சூ. வ.: அவுரா ஈ விதம்புன க்ருஷ்ணுன்டு பந்து யெத்துகோ ரம்மனகா ஒக கோபாலுடு போயி பந்தெத்த போயின சோட ஒகானொக விந்த கனி வச்சி ஸ்ரீக்ருஷ்ணுனிதோ தெலிபெ மார்கம்.

தருவு - வினுவடி ஸ்ரீ க்ருஷ்ண பந்தெத்த போயி
கனு கொன்டி நொக விந்த கன்யகாமணுலு

சீரலு கட்டுன செலு வொப்பனுனிசி
அரய ஜலக்ரீட லாடு சுன்னாரு
கன்னுல பன்டுககா சூடு மிபுடு
சென்னுகா வாருனி சார ராவய்யா.

க்ருஷ்ண வசனம்: வினவோயி கோபாலகுலாரா நேனொகக வார்த்த பலுகரிஞ்சத கானி வினரோயி.

சூ. வ.: அவுரா ஈ விதம்புன ஆ கோபாலுடு பலுகரிஞ்சின வாக்யம்புலு வினி ஆ கோவிந்துடு சந்தோஷ பரிதுடை சலரேங்கி பலிகே மார்கம்.

தருவு - மாத்ருக ராகம் - ஆதி தாளம்

மேலு பளிகே பாஸுர கோபாலுலார
மேலு வார்த்தலு நொகடி வின்டினோயி
சால ஸந்தோஷமாயெனே கோபாலுலாரா
சக்கனி ஸகுனமு லாயனோயி 1

பந்தாடலு சாலிஞ்சி ரோயி கோபாலுலார
இந்தே மீரு கூடுன்டரோயி அந்து
போயி சூசி வச்சினோயி கோபாலுலார
சந்தடி சேயகு ரோயி 2

கோ. வசனம்: வினரா க்ருஷ்ண நன்னு கூடா ராவத்தண்டுனாவே நே வச்சி செப்பக போதே யேம் சேதுரு நேனு கூட வச்செரா நீதோ யே காலமுன்னு யெட பாயக உன்டி மம்முன யீகால மந்து இட்லா சேஸேதி நீகு தர்மம் காது நே கூடவச்செரா.

க்ருஷ்ண வசனம்: வினரோயி கோபாலகுலாரா மீகு ஸகல மைன ஸொம்முலு யிச்சி மீகு ஸந்தோஷம்

சேயிஸ்துனானே வச்சே பரியந்தம் யிக்கட நேகு மீகா ஆடலாடு கொண்டு உன்டரோயி.

சூ. வ.: அவுரா ஈ விதம்புன க்ருஷ்ண தேவுன்டு கோபாலகுலனு அக்கட உம்சின வாடை அந்த்யல முவ்வல ரவளி ம்ரோய நீகுன்டா ஸத்து அனுசு கொன்ன வாடை கன்யகா மணுலு ஜலக்ரீடலாடெ கொலனு வத்தகி வச்செ மார்கம்.

தருவு - மாத்ருக ராகம் - ஆதி தாளம்

முவ்வலு கஜ்ஜலு லந்த்யலு ம்ரோயக பட்டி
க்ருஷ்ணுன்டு புவ்வு போணுல ஜாரங்க நவுதா வச்செ.

சூ. வ.: அவுரா ஈ விதம்புன க்ருஷ்ண தேவுன்டு வச்சி கொலனிலோ ஜலக்ரீடலாடே கோபகன்யலு யொக்க வலுவலு எத்துகொனி ஒக பொன்ன செட்டு பை பொஞ்சியுன்டு ஸமயம்புன அவரஸம்புன அந்தட ஆவலி கதா ஸம்விதானம் ஏ விதானம் அன்டெனு. கோபகன்யலு வச்சி சாலா தடவாயனனி பப்புதிம்மக்கனு பம்பிஞ்சகா கன்யலு பிலுவ பப்புதிம்மக்க வச்செ மார்கம்.

தருவு - மாத்ருக ராகம் - ஆதி தாளம்

தொப்பா செவுலு கூனி வீபுனு
பொக்கி நோருனு தோனி கடுபு தனர
தப்புசூபுலுசுசுசு கன்யல பிலுவ
பப்புதிம்மக்க வச்செனு.

சூ. வ.: எவரே அவ்வ யெக்கட போசுன்னாவே.

ப.தி. வ.: யெவரா பாபடு மா படுசுலனு கானவட்ரா.

சூ. வ.: படுசுலனு கானமேனி சங்க சந்துன உன்டேதி யேன்தே.

ப.தி. வ.: பாபன்டு மா படுசுலு இக்கட ஜலக்ரீடலகு வச்சினாரு பலஹாரம் கொனி வாள்ளனு பிலுவ வஸ்திர.

சூ. வ.: அவ்வா ஆ மூட இக்கடதே நெனு மோஸுகொனி வச்சி கன்யலுன்டே சோடு நீகு சூபேகானி.

ப.தி. வ.: ஓரி பாடெ கட்ட மூட யெத்துகோ வச்சேமனி மூட தீஸுகொனி பாரிபோயே கதவே வானி பேரேமி.

ஒகானொகனி வ.: அவ்வா வானி பேரு போதேராகா.

முஸலிதானி வசனம் : ஓரி போதேராகா கேமயா உர்ல கட்ட மூட யெத்துகோ போனு. சுங்கானாதி பொக கட்ட யேதி.

சூ. வ.: அவ்வா போதேனே மூட யிந்த.

முஸலிதானி வசனம் : ஓரி பாபன்டு உர்ல கட்ட போதே போயிந்தி மா கன்யகல சூபர.

சூ. வ.: இட்ல போயி நட்லுன்டெனு இட்ல போயி வெதுக போவே.

மு. வ.: ஓஸி அளிவேணி, ஓஸி அம்புஜபாணி, ஓஸி ஸுகவாணி, ஓஸி இதிகோனே, அஞ்ஜலு ஓஸி மீரந்தரு ரங்க்கலான்ட்லோ செப்ப கானி வினரே.

சூ. வ.: அவுரா ஈ விதம்புன பப்புதிம்மக்க கோபகன்யல
கனுகொனி பலிகே மார்கம்.

ப.தி. த்விபத - ஆடெ தமனி வேக அங்கனலார
யீடகு வச்சி மீரெந்த்த ஸேபாய
திக்குன மிம்மு தோடி தெம்மனி யனுப
தாகுசு மெல்லனெ தரலி வச்சிதினி
ஜலக்ரீடலிக மீரு சாலிஞ்சரம்ம
பொலு வொந்த நின்ட்லகு போதாமு ராரெ.

கோபகன்யக வசனம் : ஈ விதம்புன பப்புதிம்மக்க வாக்யம்புலு வினி ஆ கன்யலு யின்ட்லகு போவொத்தடவே.

மரொக்க கன்யக வசனம் : இன்ட்லோ ஏமி உன்னதி மெல்லகா போவச்சுனு பப்புதிம்மக்கனு முந்துக பொம்மன்னவெ.

கன்யக வசனம் : வினவே பப்புதிம்மக்க மேமிப்புடு வச்சேதி லேது போவே.

முஸலிதானி வசனம் : ஓஸி ரங்குலாட்லால மீரு தல்லி தன்ட்ருல கிந்த படுசுலுகாரோ யிட்ல பித்தலிதோ நீள்ளலோ படி உன்ட்டே மீ த்ரிகோணால்லோ ஜலகலு சொச்சுகொனுனு நீரு பாமுலு சொச்சுகொனுனு மீரு ரங்குலான்ட்லோ மீரு இப்புடு வஸ்துனாரா லேதா மீ தல்லி தன்ட்ருலதோ போயி செப்புதுனு.

கோபகன்யக வசனம் : ஓ யம்மலார ஈ பப்பு திம்மக்க போயி இன்ட்லோ செப்பிதெ மோஸம் வச்சுனு. சீக்ரங்கானு போதாம் கானி சீர லெத்துக ரன்டே.

மரொக்க கோபகன்யக வசனம் : வினவே யம்ம மன வலுவலு கானமே.

சூ. வ.: அவுரா ஈ விதம்புன ஒக கோப கன்யக கட்டுன வச்சி சூசினதை தம வலுவலு கானக கோபகன்யகலனு சூசி பலிகெ மார்கம்.

தருவு - மாத்ருக ராகம் - ஆதி தாளம்

சீரலு கானமே ஓ யம்ம லால மன
ஸிக்குலு போய கதனே யம்மலால 1

கரிமேனு மன வலுவலெல்ல அம்மலால
ஸூடிகாலெத்து கோபோயனெமோ அம்மலால 2

யெவ்வன்டைன பொஞ்சியுன்டி யம்மலால
சீரலெத்துகோ போயெனெமோ ஓ யம்மலால 3

ஜலக்ரீட கேல வஸ்திமே யம்மலால
வலுவலெல தரணி உஞ்சிதிமே யம்மலால 4

கோப கன்யகல வசனம் : வினரே ஓ யம்மலால மன வலுவலு கானமே யேமி சேதாமே யிங்க்க மன வலுவலு யீ வனமந்து யீ பூபோதரில்லலோ வெதுகுதாம் ராவே.

சூ. வ.: அவுரா ஈ விதம்புன கோபகன்யகலு தம வலுவலு கானக சாலா சிந்தா க்ராந்துலை மரின்னி ஆ யொக்க ச்ருங்கார வனமந்து தமலோ தமலு வலுவலு வெதகே மார்கம்.

தருவு - மாத்ருக ராகம் - அட தாளம்

வலுவலு கானமு வனமந்து ஜூதாமு கன்யலார
ஈ யல மாவி கிந்தனு யிப்புடு ஜூதாமு ராரெ கன்யலார 1

பொதரின்ட்ல லோபல போயி ஜூதாமு ராரெ கன்யலார
பதரக ஈ சுட்டு பட்ல ஜூதாமு ராரெ கன்யலார 2

சூ. வ.: அவுரா ஈ விதம்புன கோப கன்யகலு வலுவலு கானக வெதகுசுன்டு ஸமயம்புன யா ச்ருங்கார வனமந்து பாலுனி அடுகுலு கனுகொனி ஒகொநொக கன்யகாமணி கோபகன்யகல ஜூசி பலிகெ மார்கம்.

தருவு - மாத்ருக ராகம் - அட தாளம்

சூதாமு ராரெ கன்யகலார சூதாமு ராரெ
தடயக பாலுனி யடுகுலு தெலிஸெனு சூதாமு ராரெ 1

ஒகானொக கோபகன்யக வசனம்: வினரே பப்புதிம்மக்க இதுகோனே பாலுனி யடுகுலு தெலுஸ்துன்னதி அடவிலோனு .

பப்புதிம்மக்க வசனம்: போவே ரங்கலாடி கடுபு மன்டே மாடலாடக அடவிலோனட பாலுன்டட அடுகுலட.

கோபகன்யக வசனம்: சீ குட்டி முன்டா அவுனே சூடவே.

பப்புதிம்மக்க வசனம்: அய்யோ அதி அடுகுலு காதே அடவிலோனு அடவிகாடித போய் யுன்னதி. அயிதே இங்கா செப்பெ வினவே.

தருவு - வர்ணம் - பூர்வவதி

அடுகுல பத்ம ரேகலு மரி
யுன்னாதிதிகோ சூதாம் ராரே.

கோபகன்யக வசனம்: ஓ யம்ம இதுகோனே அடுகுலலோ பத்ம ரேகலு அமரி யுன்னதி.

பப்புதிம்மக்க வசனம்- ஓஸி பத்மரேகலு காதே அடவி காடித போயனே தானி வென்ட குக்க தரமுகோ போயி ஆ காடித அடுகுலோ குக்க அடுகு பெட்டிந்தி அயிதே செப்பகானி.

வினவே யாட ஈ யடுகுல ஜாட
போவு சுன்னதோ சூதாமு ராரே 1

ஈடனு வேணு நாதமே மோவின
பாடெனு சூதாமு ராரே கன்யகலார 2

கோபகன்யக வசனம்: ஓ யம்ம ஈ மூலனு வேணு நாதம் வினவஸ்துந்தே.

முஸிலி வசனம்: ஓஸே போவே. அதி வேணு நாதம் காது யேமினி காது. அடவி காடிதெ முந்தர கானு பரிகெத்தி போகானு வெனக போயின குக்க தானி வ்ருஷணாலு கரசிந்தி காபட்டி யா அடவி காடிதெ கூஸ்த்துந்தி யிந்தே கானி அதி வேணு நாதம் காது, யேமின்னு காது.

கோபகன்யக வசனம்: வினவே யக்கலார ஈ பப்புதிம்மக்க தப்ப மரெவருன்னு ராலேது யிக்கடிகி தீனி தகி லிஞ்சுகொனி கொட்டிதே தா மன சீரலு வச்சுனு. பப்புதிம்மகனு கொட்டேதி.

பப்புதிம்மக்க வசனம்: அய்யோ நே நேஞ்சேதுனே நன்னேல கொடுச்சுன்னாரே. மீ சீர லெத்திந்தி மீ மொகுனி லஞ்ச்ச மிம்முன பிலுவ வச்சிந்துகு ப்ராயச்சிதமையிந்தி அயிதே நேனு யிட்ல வெதகி வச்செதனு. பப்புதிம்மக்கனு சீரலு வெதகேதி. அப்புடு ஓ சம்ம கன்டினே.

கோபகன்யக வசனம்: ஏம் கன்டிவே யேம் கன்டிவே.

பப்புதிம்மக்க வசனம்: அயிதே செப்பகானி வினவே.

சூ. வ.: அவுரா ஈ விதம்புன பப்புதிம்மக்க பொன்ன செட்டு மீதனுன்ன சீரலு கனுகொனி ஸந்தோஷ சித்துராலை கோபகன்யகல சூசி பலிகே மார்கம்.

தருவு - பப்புதிம்மக்க

கன்யகாமணுலார கலகன்டினே நேடிகினி
சின்னி பொன்ன யந்து மீ சீரலுன்னதியு
குருது சீரலனு கை கொந்துரு கானி
கரிமெ மீரங்க மீரு கக்குன ராரெ.

கோபகன்யக வசனம்: ஓஸெ யம்ம பப்புதிம்மக்க சீரலு ஜூபெனு தீஸுகொந்தாமு ராரெ.

மரொாக கன்யக வசனம்: ஓ யெம்ம ஆலனே அதுகோனெ நா சீர.

கோபகன்யக வசனம்: ஓ சம்ம மொகவான்டெ கன்யலு கொலனீலோ தாகி உண்டேதி.

சு. வ.: அவுரா ஈ விதம்புன பப்புதிம்மக்க கோபகன்யலகு வலுவலு ஜூபெ கனக கோபகன்யலு தம வலுவலு குருது ஜூசெ டப்புடு க்ருஷ்ணுனி கனுங்கொனி லஜ்ஜ சேதனு கொலனுலோ தாகிவுன்ன யந்த ததனந்தரம்புன யா க்ருஷ்ண தேவுடு பப்புதிம்மக்க தன்னு சூபிச்செனனி கோபம் சேதனு பொன்ன செட்டு திகி வச்சி பப்புதிம்மக்க கட்டுக உன்டெ கந்தனு தாசுகொனி போக பப்புதிம்மக்க பலிகே மார்கம்.

பப்புதிம்மக்க வசனம்: ஓஸே யம்ம ஓ சம்ம நே நேஞ்ஜேதுனே னே ஈ படுசுலனு பிலுவ வச்சி யிட்ல அனுபவிஞ்ச்செந்துகு உன்னதி.

கோபகன்யக வசனம்: பப்புதிம்மக்க யெந்தெ.

பப்புதிம்மக்க வசனம்: செப்பகானி வினரெ.

பப்புதிம்மக்க வசனம் தருவு-

கந்த தாசுகோ போயெனெ தந்தனான
க்ருஷ்ணுன்டெத்த மோஸமு ஜேஸெனே தந்தனான
வக்கலாகுலு தித்தி போய தந்தனான
மொலனு செக்கின பொக சுட்ட போய தந்தனான

கிந்து மீது யேமாயனே தந்தனான
நேனு இந்து யேல வச்சிதினே தந்தனான

புட்டினாலாகைதினே தந்தனானா
குட்டு பட்ட பயலாய கதே தந்தனான

பப்புதிம்மக்க வசனம்: அய்யோ நேனேம்ஜேதுனே மொல ஹுன்ன பொக சுட்ட போயெனு உர்லகட்டா போயெனு அதுகோ கிந்த மீத யாகமை ஈகலு மோஸரு சுன்னதி. யேர க்ருஷ்ண நா கந்த யால கொண்டிவிரா நா கந்த யிய்யரா.

க்ருஷ்ண வசனம்: சீ வெர்ரி முண்டா நீவடிகிதே யிஸ்துனா வாள்ளனு வச்சி யடுக மனவே.

பப்புதிம்மக்க வசனம்: அய்யோ பஜாரி ரங்குலாண்ட்லால மிம்ம பிலுவ வச்சி நந்துகு ஈ வசமைதினே மீரு க்ருஷ்ணுனி அடிகி மீ சீரலுன்னு தீஸுகொனி நா கந்தனு தீஸி யிய்யன்டி.

சூ. வ.: அவுரா ஈ விதம்புன யா கோபகன்யகலு கொலனுலோ கொந்த தடவு தாகி யுன்டி பப்புதிம்மக்க வாக்யம்புலு வினி பயலு தேர ஸங்கோசபடி கொலனுலோ நுஞ்சி க்ருஷ்ண தேவுனி ஜூசி பலிகெ மார்கம்.

கோபகன்ய தருவு - மாத்ருக ராகம் - ஆதி தாளம்

கொலனிலோ மேமெந்த ஸேபு கொங்குசுனு
உந்துமு வலுவலனு தயஸேயரா
வோரோரி க்ருஷ்ண வலுவலனு தயசேயரா ! 1

ஸரிகாதுர மா வன்டி தருணுலனு யேம்சேதி நீகு
சீரலிச்சி பொம்மனவேர வோரோரி
க்ருஷ்ண சீர லிச்சி பொம்மனவேர 2

கோபகன்யக வசனம்: ஓரி க்ருஷ்ண மம்மேலே தேவுடவு மா வலுவலிய்யர.

க்ருஷ்ணுனி வசனம்: வினரே கோபகன்யலார மீரு கொலனுலோ நுன்டி சீரலடிகிதே யிச்சேதி லேது வொகரொகருகானு கெட்டுகு வச்சி யடிகிதே யிச்செதனு.

கோபகன்யக வசனம்: ஏமாய்யெரா.

பப்புதிம்மக்க வசனம்: ஏரா க்ருஷ்ண மாதோ உண்டுகொனி மம்மலனு என்னி பாட்லு படுதுன் னாவு சீரலிச்சி போர தொர.

க்ருஷ்ணுனி வசனம்: போவே முஸலிமுன்டா வாள்ளு ஒகரொகருகா கெட்டுகு வச்சி அடிகிதே யிச்செதனு.

பப்புதிம்மக்க வசனம்: ஓ ஸலிவேணி அம்புஜபாணி கெட்டுகு போயி சீரலடுக ராவே.

ஒக கோபகன்யக வசனம்: ஓ யம்ம ஸிக்கவுசுன்னதி தான்னி பொம்மனு சுன்னானே.

சூ. வ.: அவுரா ஈ விதம்புன கோபகன்யகலு க்ருஷ்ண தேவுடு கொலனு வெலுவடி வச்சி வலுவலடுக மனங்கா ஆ கோப கன்யகலு ஸிக்குபடி தமலோ தாமு பலிகே விதம்.

தருவு - ஜலஜாக்ஷிரோ நீவு கொலனி கட்டுகு போயி வலுவலடுகவம்ம.

அன்ய -செலியரோ கெட்டுகு போவ தனகு சால
சிக்கெளசுன்னதே.

அன்ய-சிகுராகு போணி நீவைன கெட்டுகு போயி
சீரலடுகவம்ம.

அன்ய-மகவாடு யெதுட நுன்டங்க நன்னு
பொம்மன தகுநடவே நீகு.

அன்ய-கட்டி கனகாங்கி கோகலு நீவைன கரிமே
நடுகவம்ம.

அன்ய- கெட்டுகு நேநெட்லு போவுது நா
குட்டு பட்ட பயலெள கதவே.

கோப கன்யக வசனம்: வினவே பப்புதிம்மக்க தனகு கெட்டுகு போய்யெட்டந்துகு ஸிக்கெளதுந்தி. நீவே போயி அடிகி தீஸிய்யவே.

பப்புதிம்மக்க வசனம்: அய்யோ நேனேஞ்சேதுனே அதிகோ நல்லக ஜானெடு பின்னவான்டு சூசெ தெட்லு யிக மீது கட்டம்பு டம்புஞ்சுகொனி யிதிகோ காவேடி நாயடு நாம தீர்ச்சனம் சேஸுகொனி வஸ்துன்னான்டு அதிகோ தொட்டய்ய ஸ்னானம் சேயவஸ்துன்னாடு க்ருஷ்ணம் பட்ல கொடுகு வெங்கடபதி ஸூர்ய நமஸ்காராலு சேய வஸ்துன்னாடு அப்புடு ஸிக்கு செலுடுகா வீடு ஒகடு சூஸ்தினேமி சூசி போனி ஊரகே பயட போயி அட கன்டெ.

சூ. வ.: அவுரா ஈ விதம்புன பப்புதிம்மக்க வார்த்தலு வினி ஆ கன்யகாமணுலலோ ஒக கன்யகாமணி மரு நில்லு தாமர பத்ரமுதோனு மருகு சேஸுகொன்னதை. கொலனு நெலுவடி வச்சி க்ருஷ்ண தேவுண்ணி ஜூசி தன வலுவலு அடிகே மார்கம்.

தருவு - மாத்ருக ராகம் - ஆதி தாளம்

சீரலு தய சேயர சின்னி க்ருஷ்ணா யீ
வேள மேமு ஏட்சேதி நீகு ஸரி காதுர. 1

க்ருஷ்ணுனி ப்ரத்யுத்தரம் -

தருணிரோ நீ மரு நில்லு தாமெர பத்ரமு சேத
மருகு சேயக சீர இம்மனவே யிச்செனு 2

கன்யக ப்ரத்யுத்தரம் -

கட்டின தாமிர பத்ரமு கக்குன தீஸிதே
தன குட்டெல்ல யீ வேள பட்ட பய லௌர. 3

க்ருஷ்ணுனி ப்ரத்யுத்தரம் -

பட்ட பயலௌதுன்னதி பணதி யிட்லு சேயக
வட்டி மாடலாடிதே வலுவலு யிய்யனே 4

சூ. வ.: அவுரா ஈ விதம்புன யா க்ருஷ்ண தேவுன்டு மருனின்டி மீதி தாமரபத்ரம் தியயமன்ன வாக்யம்புலு வினி யா கன்யகாமனி ஸிக்கு சேத பொஞ்சி பொன்ன வ்ருக்ஷமு சாட்டுன னுன்டு ஸமயம்புன மரொக கன்யகாமனி கெட்டுகு வச்சி மருனில்லு கரம்புன மருகு சேஸுகொனி க்ருஷ்ணுனி சூசி வலுவலு அடிகே மார்கம்.

தருவு - மாத்ருக ராகம் - ஆதி தாளம்

ரட்டெல சேஸேவுரா நா வுலுவலீர சின்னி க்ருஷ்ணா. 1

க்ருஷ்ணுனி ப்ரத்யுத்தரம் -

யெட்டைன நீ வலுவ லிச்செதனு

வத்தகு ராவே முத்து கும்ம 2

கன்யக ப்ரத்யுத்தரம் -

வத்திகி வச்செகானி வலுவ

தய ஸேயரா சின்னி க்ருஷ்ணா. 3

க்ருஷ்ணுனி வசனம்:

கன்ய மருநின்டி மீதி கரமு தீஸி

அடுகவே முத்து கும்ம. 4

கன்யக வசனம்: நீகே மாயர.

சூ. வ.: அவுரா ஈ விதம்புன யா க்ருஷ்ண தேவுன்டு மருனின்டி மீதி செய்ய தீஸி அடுகமன்ன வாக்யம்புலு வினி யா கோபகன்யக ஸிக்கு சேத ஒக பூபோதரின்ட்லு மருகு சேஸுகோனுன்டு ஸமயம்புன மரொக கன்யகாமனி கொலனு வலுவடி வச்சி க்ருஷ்ண தேவுன்னி ஜூசி வலுவலு அடிகே மார்கம்.

தருவு - மாத்ருக ராகம் - அட தாளம்

அய்யயோ நன்னிந்தனு சின்னி க்ருஷ்ணுன்டு

அகடால சேஸேவுர செய்யத்தி மொக்கெனு

ஸிக்கு லய்யர நா சீர யிய்யர ஊரகே. 1

க்ருஷ்ணுனி ப்ரத்யுத்தரம் -

ஸிக்கு லெலனே நீகு கன்யகாமனி சின்ன
வாடனு காதடவே யெக்குக நெஞ்சக
யெலுவடி ராவெ நேனெவடனு நீ வாடனே 2

கன்யக ப்ரத்யுத்தரம் -

வெலுவடி வச்சிதெனு நா மானமு வெலய
பயலெளகதர கலங்குசு நேனு பித்தலி
நெட்லு வத்துர வலுவனு தயஸேயரா 3

க்ருஷ்ணுனி ப்ரத்யுத்தரம் -

செலியரோ வினவே வத்தகி வச்சி சேத்து
லெத்தி மொக்கவே பொலுபு கனி மஞ்சி
சீர நே நிப்புடு பொந்துக நிச்செதனே. 4

கன்யக ப்ரத்யுத்தரம் -

சிகிலி காட வினர நேனு ரெண்டு சேதுல
ம்ரொக்கனுர வொக சேத மருனி மந்திரமுனு
மூஸுகொனி ஒக சேத ம்ரொக்கெனுர 5

க்ருஷ்ணுனி ப்ரத்யுத்தரம் -

சுததிரோ வினவே நீ மரு நில்லு சூசிதே
காதடே வதலக ரெண்டு சேதுல ம்ரொக்கினா
கானி வலுவலிய்யனே நேனு. 6

கோப கன்யக வசனம்: நீகே மாயர.

சூ. வ.: அவுரா ஈ விதம்புன க்ருஷ்ண தேவுண்டு ரெண்டு சேதுலு யெத்தி ம்ரொக்கதே கானி வலுவல நிச்சேதி

லேதன்ன வாக்யம்புலு வினி யா கோபகன்யக லந்தரு கூடுகொனி க்ருஷ்ண தேவுனி பெதரிஞ்சி பலிகே மார்கம்.

தருவு - மாத்ருக ராகம் - அட தாளம்

இக்கடிகி முச்சுவலெ யிந்த
பயமு லேக எக்கடனுன்டி வஸ்திவிர
ஓரோரி க்ருஷ்ண எக்கடனுன்டி வஸ்திவிர 1

வச்சிதெ நெமாயாரா மா வலுவ
லெத்துகோ போவ உச்சித மடர நீகு
ஓரோரி க்ருஷ்ண உச்சித மடரா நீகு 2

கல்லரிடாமாதோ யிந்தா காருடமேலா
மேமு சல்லம்போ கன்யலு காதடர ஓரோரி
க்ருஷ்ண சல்லம்போ கன்யலு காதடர 3

கோபகன்யக வசனம்: ஓரி க்ருஷ்ணா மாவன்டி கன்யல ஏட்சேதி நீகு மொரகாது. மா வலுவலு இச்சி பொம்மனர.

க்ருஷ்ணுனி வசனம்: வினரே கோபகன்யகல்லார ரெண்டு சேதுலு யெத்தி ம்ரொக்கினா கானி மீ வலுவல இச்சேதி லேதே.

கோப கன்யக வசனம்: வினவே பப்புதிம்மக்க ரெண்டு சேதுலு யெத்தி ம்ரொக்கினா கானி யிய்யடே பஞ்ச்சு வாடு.

பப்புதிம்மக்க வசனம்: வினரே கன்யகாலார ரெண்டு சேதுலோ ம்ரொக்கிதே மீ ஸொம்மு எம்போதுந்தி ஊரகா மொக்கி மீ சீரலு தீஸுகொனி நா கந்தானு தீஸிய்யரே.

கோபகன்யக வசனம்: மஞ்சிதி ரெண்டு சேதுலு யெத்தி ம்ரொக்கினப்படிகின்னி சீரலிய்யகுன்டெ யெட்லகு ஓடம்படிகெ சேஸுகோ ராவே.

பப்புதிம்மக்க வசனம்: ஓரி க்ருஷ்ண யிட்ல யெலரா யெட்பிஸ்துன்னாவு. மொக்கிதேதா சீரலிச்செவா?

க்ருஷ்ணுனி வசனம்: சீ வெர்ரி முன்ட மொக்கமனவே சீரலிச்சே கானி.

சூ. வ.: அவுரா ஈ விதம்புன கோபகன்யகலு ரெண்டு சேதுலதோ மொக்கிதே கானி வலுவலிய்ய வொப்பனனங்கா நிர்லஜ்ஜலை க்ருஷ்ண தேவுனி கெதுருகா கோபகன்யலு ரெண்டு சேதுல பொடவுகா யெத்தி மொக்கெ மார்கம்.

தருவு - மாத்ருக ராகம் - ஆதி தாளம்

மொக்கெமு மொக்கெமுர வோ முத்துல
க்ருஷ்ண நீசே சிக்கிதிமி யிகனைன
மா சீரலிய்யர ரெண்டு சேதுல 1

பொத்து போயாரா யின்ட்லகு போவலெ
மா சீரலிய்யர டத்தயு யிகனைன மாபை தய
உஞ்சு ஸ்வாமி கடு மொக்கெமு. 2

சூ. வ.: அவுரா ஈ விதம்புன பலிகின கோபகன்யகலு வாக்யம்புலு வினி க்ருஷ்ண தேவுன்டு வார்ல ஜூசி பலிகே மார்கம்.

க்ருஷ்ணுனி தருவு -

கலங்க நேடிகி ராரெ கன்யகலார செ
லங்கி மீ வான்டனு சின்னி க்ருஷ்ணுன்டனு
அரயங்க நன்னு பென்ட்லாடிதி லேனி
யிரவந்த சீரல நிச்செத நிபுடு.

கன்யகல வசனம்: வினவே பப்புதிம்மக்க வெர்ரி முன்டா முந்தர ரென்டு சேதுலு பொடவுகா யெத்தி மொக்கிதே சீரலு தீஸி யிச்செமன்டிவே யிப்புடு பென்ட்லாட மனுசுன்னாடே வெர்ரி முன்டா நீவு சேஸிந்தந்தா விஷமமை யுன்னதி. அனி செப்பி கோபகன்யகலு பப்புதிம்மக்கனு தகிலிஞ்சுகொனி மொத்தேதி.

பப்புதிம்மக்க வசனம்: வினவே கன்யகலார க்ருஷ்ண தேவுனி யடிகி வச்செ கானி நிலுவரெ.

பப்புதிம்மக்க வசனம்: க்ருஷ்ணா யீ ஸபாஸாமாலின வாட முந்தர செப்பிந்தேந்தி திரிகி வாள்ளனு பென்ட்லாடமனெ வெந்தர அடுவன்டி ஆடுதோட புட்ட லேதா. யிட்ல அபலல ஏமார்சுட நீகு சரிகாதுர.

க்ருஷ்ணுனி வசனம்: போவே வெர்ரி முன்டா பென்ட்லாடிதெ கானி யிச்செதி லேது போவெ.

சூ. வ.: அவுரா ஈ விதம்புன க்ருஷ்ண தேவுன்டு பலிகின வாக்யம்புலு வினி பப்பு திம்மக்க கன்யகலனு சூசி பலிகெ மார்கம்.

ப. தி. தருவு - மாத்ருக ராகம் - ஆதி தாளம்

இப்புடெ பென்ட்லாடெமனி வொப்பரெ மீரு.

கன்யகலு : தப்பு மாட லேல முஸலிதானி நீவு போவே.

ப.தி. வசனம் : வினரே கன்யகலார பென்ட்லாடிதே கானி தீரது. யேல ஆலஸ்யம் சேஸெரு வொப்பரெ.

கன்யகலு வசனம் : சீ வெர்ரி முன்டா யேமி மாட்லாடு சுன்னாவு சீ போவே.

ப.தி. வசனம் : வினரா க்ருஷ்ணா வாள்ளு பென்ட்லாட வொப்ப லேது. வாள்ள சீரலிய்யரா.

க்ருஷ்ணுனி வசனம் : வெர்ரி முன்டா தாருமாருகானு யிக்கட வச்சி மொரகக பென்ட்லாடிதே கானி சீர லிச்சேதி லேது போவே.

சூ. வ.: அவுரா ஈ விதம்புன பலிகின பப்புதிம்மக்க வாக்யம்புலு வினி க்ருஷ்ண தேவுன்டு திக்கரிஞ்சங்கா பப்புதிம்மக்க கன்யகலனு சூசி பலிகே மார்கம்.

தருவு - வர்னம் - பூர்வவத்

அப்பப்ப பென்ட்லிகி ஒப்பக அதடு சீரலிய்யடே மீகு.

சூ. வ.: அவுரா ஈ விதம்புன க்ருஷ்ண தேவுனி பென்ட்லாட மனி பப்பு திம்மக்க வாக்யம்புலு வினி கோப கன்யலு தமலோ தமரு ஆலோசன சேஸுகொனே மார்கம்.

கோப கன்யக வசனம் : வினரே கன்யகலார க்ருஷ்ண தேவுனி மனமு பென்ட்லாடமனி வொப்பதே யீ பப்புதிம்மக்க மன யின்டிவாள்ளதோ போயி

வொப்பிஞ்சுனு. அந்துவல்ல பப்புதிம்மக்க போயி அந்தரி முந்தர பென்ட்லாடடானிகி வொப்பமனி செப்புதாமு.

தருவு - மாத்ருக ராகம் - ஆதி தாளம்

பப்புதிம்மக்க வொப்பிதே மேமு வொப்பெதமு

பப்புதிம்மக்க வசனம்: வினரே கன்யகலார நன்னு பென்ட்லாடிதே சாலுனு. நே நிப்புடே பென்ட்லாடே கானி மீ வலே நேனேமி ஸிக்கு படுதுனா. யிந்த நைதினி அந்த நைதினி நூரு மொகுன்லகு தல்லி நைதினி. நேநேமி ஸிக்கு படுதுனா நாநா ஸிக்கே.

சூ. வ.: அவுரா ஈ விதம்புன பப்புதிம்மக்க கன்யகல வாக்யம்புலு வினி க்ருஷ்ண தேவுனி சூசி பலிகே மார்கம்.

தருவு - மாத்ருக ராகம் - ஆதி தாளம்

கந்த யிச்சி சின்ன க்ருஷ்ண கக்குன நன்னு பென்ட்லாடர. 1

க்ருஷ்ணுனி ப்ரத்யுத்தரம் -

கந்த யிய்யனே வெர்ரிதான யிக்கடிகி ராவே. 2

பப்புதிம்மக்க வசனம் -

சக்கனி தானர நன்னு ஸைககா பென்ட்லாடர. 3

க்ருஷ்ணுனி ப்ரத்யுத்தரம் -

பொக்கி நோடி தொத்த நீவு போவே யாவல. 4

சூ. வ.: அவுரா ஈ விதம்புன பலிகின க்ருஷ்ண தேவுனி வாக்யம்புலு வினி பப்புதிம்மக்க கன்யகலனு ஜூசி பலிகே மார்கம்.

தருவு - படுசுலார க்ருஷ்ணுனினே பாகுக பெண்ட்லாடெ
மன்டே படுகு யனி வாடு நன்னு பரக திட்டெனே 1

பப்புதிம்மக்க வசனம்: வினரே கன்யகலார பெண்ட்லாட மன்டே பொக்கி நோடி தொத்த நின்னு படுகு முன்டதி அனி நன்னு திட்டுசுன்னாடு நா மீத நேரம் லேது. நேனைதே யொப்பிதினி வாடு நன்னு பெண்ட்லாட வொப்பநன்டுன்னாடு மீரு பெண்ட்லாடி மீ சீரலு தீஸுகொனி நா கந்தனு தீஸி யிய்யன்டெ.

கோபகன்யக வசனம்: வினரே கன்யகலார பப்புதிம்மக்க வொப்பெனு யிக மனகு பயமு லேது. யிக மீத பப்புதிம்மக்க மாட நம்ம பணிலேது. மன மந்தரமுனு க்ருஷ்ணுனி வத்திகி போயி க்ருஷ்ணுனிதோனே மாட்லாடு கொந்தாம் கானி ராரெ.

தக்கின கன்யகல வசனம்: மஹா ஸந்தோஷ மாயெனு ஆ ரிதீகானே க்ருஷ்ணுனிதோ மாட்லாடு கொந்தாமு ராரெ.

சூ. வ.: அவுரா யீ விதம்புன யா பப்புதிம்மக்க வாக்யம்புலு கன்யகலு விச்வஸிஞ்சி லேக க்ருஷ்ணதேவுனி ஜூசி பலிகெ மார்கம்.

தருவு - மாத்ருக ராகம் - ஆதி தாளம்

யெடுவலெ பெண்ட்லி கொப்புதுமுர
மாயின்டிவாரு வின்டெ மோஸமுர 1

க்ருஷ்ண வசன தருவு -

இடு யெவ்வரு உன்னாரு யால பயமு
வொக்கிந்த கூடி உந்தாமு ராரெ. 2

கன்யகல ப்ரத்யுத்தர தருவு -

கட்டிக மமு கன்யல நிட்லு செரிபிதெ
சுட்டா லெவரைன பெண்டலாடுதுர 3

க்ருஷ்ணுனி ப்ரத்யுத்தரம் -

சுட்டமு தன கன்டெ சுததுலார
யெவரெ மீகு கெட்டிக நொப்பரெ மீரு. 4

சூ. வ.: அவுரா யீ விதம்புன யா க்ருஷ்ணதேவுடு பலிகின வாக்யம்புலு விச்வஸிஞ்சக யீ கோபகன்யகலு ஸந்தேஹமு சேத மரின்னி க்ருஷ்ணதேவுனி ஜூசி பலிகே மார்கம்.

தருவு - மாத்ருக ராகம் - ஆதி தாளம்

யிப்புடிட்ல செரிபி பொம்மன்டெ மேமெந்துகு
வொப்புமு பென்ட்லாடிதெ வொப்பெமுர. 1

க்ருஷ்ணுனி ப்ரத்யுத்தரம் -

தப்பதெ நா மாட வொப்பரெ கன்யலார
யிப்புடே கந்தர்வ விவாஹமு ஜேஸுகொனெனெ. 2

க்ருஷ்ணுனி வசனம்: வினரே கன்யலார நா மாட லெல அவிச்வாஸமு காவிஞ்செதரு ஆ கன்யலனு கந்தர்வ விவாஹம் சேஸுகொனுசுன்னானு விவாஹானிகி வொப்பரெ.

சூ. வ.: அவுரா ஈ விதம்புன க்ருஷ்ண தேவுடு கந்தர்வ விவாஹம்பு சேஸுகொனெனனி கன்யல ஜூசி பலுகங்கா கன்யகாமணுலு சாலா ஸந்தோஷ சித்துலை க்ருஷ்ண தேவுனி ஜூசி பலிகெ மார்கம்.

தருவு - மாத்ருக ராகம் - ஆதிதாளம்

சின்னி க்ருஷ்ணா நின்னு மேமு சலங்கி பென்ட்லாடெமு
கானி மன்னிஞ்சி மாசீரலிய்யர வோரோரி க்ருஷ்ணா 1

கன்னுலானர யீ மாட கல்லகாது நிஜமெளர
வென்னுன்டெ மா சீர லிய்யர ஓரோரி க்ருஷ்ண 2

வேடுக மீர மனமு கூடிவுந்தாமு கானி
ஜாடுக மா சீரலிய்யர ஓரோரி க்ருஷ்ணா 3

கோபகன்யக வசனம்: ஓரி க்ருஷ்ண மனம் ஸந்தோஷமு கானு கூடிவுந்தாமு கானி மா வலுவலு மாகு யிப்பிஞ்சர.

க்ருஷ்ன வசனம்: வினரே கன்யகலார வொகரொகருகா வச்சி மீ சீரலு குருது செப்பி தீஸுகோ பொன்டி.

சூ. வ.: அவுரா யீ விதம்புன க்ருஷ்ணதேவுடு யா கன்யகல சீரலு குருது செப்பி தீஸுகொனி பொம்மனங்கா யா கன்யகல ஸந்தஸில்லி க்ருஷ்ணதேவுன்னி ஜூசி தம சீரலு குருது செப்பெ மார்கம்.

தருவு - மாத்ருக ராகம் - ஆதிதாளம்

பங்காரஞ்சுல சீரரா ஓ சின்னி க்ருஷ்ண நாதி
பொகட பூல ரவிகெர ஓ சின்னி க்ருஷ்ணா 1

க்ருஷ்ண வசனம்: அயிதெ யிந்தவே சீர.

கோபகன்யக வசனம்: தேர க்ருஷ்ண.

க்ருஷ்ண வசனம்: இச்செதி லேது போவே.

சூ. வ.: அவுரா யீ விதம்புன க்ருஷ்ணதேவுன்டு கோப கன்யகலு சீர யிச்செமனி யிய்யகெ ஜாபு ஜூபு சேயு

சுன்டங்கா யா கோபகன்யகலு க்ருஷ்ணுனி ஜூசி பலிகெ மார்கம்.

கோப கன்யக தருவு - மாத்ருக ராகம் - ஆதிதாளம்

சீர யிச்செமனி செதுலெத்தி யடுகமனி
சீர யிய்யக பரிஹாஸகமு சேஸே வேலரா. 1

க்ருஷ்ணுனி ப்ரத்யுத்தரம்-

மீரி பரிஹாஸகமு கோரி சேய வச்சினானு
ஈ ரீதி பலிகெ நந்தியால வாரிஜாக்ஷிரோ. 2

கோபகன்யக ப்ரத்யுத்தரம்-

நீ பரிஹாஸகமு சாலுனு நா சீர யிய்யர.

க்ருஷ்ன வசனம்: இதிகோ சீர தீஸு கோவே.

மரொக கன்யக வசனம்: ஓரி க்ருஷ்ண தானி சீர யிஸ்திவே நா சீர யிய்யயர.

க்ருஷ்ன வசனம்: நீ சீரகு குருதெந்தே.

அன்ய கன்யக தருவு - வர்ணம் - பூர்வவதீ

ஸரி கஞ்சுல சீரரா ஓ சின்னிக்ருஷ்ணா நாதி
மெருகைன புருஸ ரவிகெர சின்னிக்ருஷ்ணா 1

அன்ய - நின்டு செங்காவி சீரரா சின்னிக்ருஷ்ணா நாதி
நிக்கு பங்காரு ரவிகர சின்னிக்ருஷ்ணா. 2

அன்ய - பகட பூல சீரர வோ சின்னிக்ருஷ்ணா நாதி
ஸொகஸைன பூல ரவிகெர சின்னிக்ருஷ்ணா.3

ப.தி. வசனம் : வினர க்ருஷ்ண அந்தரி சீரலனு யிஸ்துவே நா கந்த யிய்யர.

க்ருஷ்ண வசனம்: சீ வெர்ரி முன்டா கம்பளி கட்டுகொன்னாவெ நீகு கந்த யேமிடிகெ.

ப.தி. வசனம் : அய்யோ அதி கம்பளி காதுர. சரீர முந்து புட்டிந்தெர அந்தரிகின்னி சீரலு யிஸ்திவே நா யொக்க கந்தனு யிய்யர.

க்ருஷ்ண வசனம்: சீ வெர்ரி முன்டா யிச்செதி லேது போவே.

சூ. வ.: அவுரா யீ விதம்புன யா க்ருஷ்ண தேவுன்டு கோப கன்யகல சீரலு யிச்சனவாடை பப்புதிம்மக்க யொக்க கந்த யிய்யக பரிஹாஸகமு ஜேயு ஸமயம்புன நந்தட நாவலி கதா ஸம்விதானம் பெவிதான நன்டெனு யா பப்புதிம்மக்க மொகடைன புல்யாகுல யெல்லாம்பட்லு தன குமார வர்கம்புலதோ கூடி ஸ்னானம் சேஸடட்டகானு ஸ்வேசகானு கொலனு தீரம்புனகு வச்செ மார்கம்.

தருவு - மாத்ருக ராகம் - ஆதி தாளம்

பஞ்சாங்கமு சேத பட்டி பட்டெ வர்தனமு பெட்டி
யெஞ்சங்கா புரோஹிதுன்டு யெதெஞ்செனு யிபுடு.

பப்புதிம்மக்க வசனம்: ஓரி க்ருஷ்ண மா யின்டாயின வச்சினாடு நா குட்டு யெல செருபுசுன்னாவு யிகனைனானு கந்த யிய்யர.

சின்ன பிக்ஷால வசனம்: ஓ சம்ம யிக்கடயெலனெ உன்னாவு நா யன்ன வச்சி குன்ட கட்டுனு ஸ்நானானிகி காசுகோ வுன்னாடு நின்னு பிலுசுகோ ரம்மனெனு. நீவு ராவே. வோரய்ய யிதிகோ வுந்தி மனம்ம யிக்கடிகி ரார.

ப்ராஹ்மணி வசனம்: ஓஸி ப்ரஷ்டு முன்டமோபி உதயானிகி ரெண்டு த்ராஸுலு உன்டகானெ நேனு வச்சி காசுகொனி உன்டேதேமி. இந்த ஸேபு நீவு எக்கடிகி போதிவே.

பப்புதிம்மக்க வசனம்: ஓரி சின்ன பிக்ஷாலு யிக்கட ராவத்தனி அக்கடனே உன்ட மனர மீ அய்யனு பித்தலிதோனுன்னானு.

சின்ன பிக்ஷாலு வசனம்: ஓ ரய்ய மனம்ம கம்பளி கட்டுகொனி நிலுசுன்டுகொனி ஆ செட்டு மீதனே நுன்ன கந்த யிய்யரா அனி அடகு சுன்னதி.

ப்ராஹ்மணி வசனம்: ஓஸி முன்டமோபி நே பிலுவங்கா எவரிதோ மாடலாடு சுன்னாவே.

பப்புதிம்மக்க வசனம்: லேது அதிகோ மன கோப கன்யலு ஜலக்ரீடலாட வச்சினாரு வாரல தோடுகொ ரம்மனி வாள்ள தல்லிதன்ட்ரலு நன்னு பம்பிம்சினாரு. காபட்டி நே வாரல பிலுவ வஸ்தினி. ஆ கன்யகாமனு லந்து ருன்னு வலுவலு தீஸி கெட்டுன உஞ்சின வாரலை ஜலக்ரீட சேயுசுன்டிரி. ஆ ஸமயமந்து க்ருஷ்ணுன்டனே வாடு கட்டுகு வச்சி வாரல வலுவலந்தானு யெத்துகொனி பொன்ன செட்டுபை கூர்சுன்டெனு. ஆ கோபகன்யலனு நே பிலிஸ்தினி வாள்ளு சீரலு கா னமனி அங்கலார்ச்சுன்டிரி. ஆ ஸமயம்புன ஓஸெம்ம லார பொன்ன பை சீரலுன்னதெ யனி நேனு செப்பினானு. தொத்து முன்ட நீவு செப்பினாவனி நா கந்த கூடானு தோசுகோ போயினாடு. வாரலந்தானு வேடுகொனி பென்ட்லாடெ மனங்கா வாரல சீரலு மள்ளி யிச்செனு நா கந்த யிய்யனே கோபம் பரசுன்னடே நேநேஞ்ஜேதுனு.

ப்ராஹ்மணி வசனம்: அதேமோயி க்ருஷ்ணா மன வாடவை யுன்டி யிட்ல சேதுர மா யின்ட பைனே !

க்ருஷ்ணுனி வசனம்: அய்ய நேனு யெருகனய்ய. மீ யின்ட்யாமே எவரோ யனி நேனு கந்த தாசு கொன்னானு. மீ குடும்பமனி செப்புதிரெ காபட்டி கந்த யிச்சேஸ்துன்னானு நேனு ஈ கோபகன்யகலனு கந்தர்வ விவாஹமு சேஸுகோ போதுன்னானு. மீரு கூட உன்டி கந்தர்வ விவாஹம் சேயிஞ்சரய்ய.

ப்ராஹ்மணி வசனம்: பளே பளே யிதே சுப லக்னம். ஆ தீருகானே கந்தர்வ விவாஹம் சேயிஸ்துன்னானு. பொன்ன விடிசி ராவய்ய. ததேவ லக்னம் ஸுதினம் இத்யாதி. ஸுமுஹூர்த்த மஸ்து.

ஸூ. வ.: அவுரா யீ விதம்புன க்ருஷ்ணதேவுன்டு கோப கன்யகலனு கந்தர்வ விவாஹம் சேஸுகொனி ஆ கன்யகல கூடி யாடே மார்கம்.

தருவு - மாத்ருக ராகம் - ஆதி தாளம்

கூடியுந்தாமு ராரெ படுசுலார வேடுகலு தக மீர 1

குலுகு குப்பல பைன கோருலுஞ்செதனே
தளிரு மோவி கன்டி சேஸெதனெ 2

மொகமு மொகமு ஜேர்சி முத்து பெட்டதனே
மீ குல வகலு செஸெத 3

சாபுரேயனி நின்னு பணதி மெச்சதனே ஆபனி
யந்துல யிஞ்செதனெ 4

கன்யரோ நினு கௌகிலிஞ்செதனே
சின்லெனு தெலிஞ்செதனெ. 5

சூ. வ.: அவுரா யீ விதம்புன க்ருஷ்ண தேவுன்டு கோப கன்யகலனு கந்தர்வ விவாஹம் சேஸுகொனி கூடி யாடுசுன்ன ஸமயம்புன நாரத கின்னர கிம்புருஷுலு மங்களாலு பாடெ மார்கம்.

தருவு - மாத்ருக ராகம் - ஆதி தாளம்

மந்தர தருனிகி மாதவுனிகி நந்த குமாருனிகி
நரஹரிகி பொந்துக கோபகன்யகலனு
பென்ட்லாடின கோவிந்துனிகி
யசோதநந்தனுனிகி சோபனமே சோபனமே. 1

போசல சாஹஜி பூவிபுனி பாசில்லு
ப்ரேமனு பாலிஞ்சு வாசிக சோபனு
வைபவ ஸந்ததிதி ஸம்பதிலிரு தேவுனி
சோபனமே சோபனமே. 2

இதி ஸ்ரீ சாஹ மஹாராஜு விரசித மைன
ஜலக்ரீடலநேடி நாடகமு ஸம்பூர்ண மகுனு
தீனி வ்ராஸினவாரு வெங்கடரங்கய்ய.

த்யாகேச்வரார்பணமஸ்து

ஜலக்ரீடலு
நாடகக் கதைச்சுருக்கம்

இந்நாடகத்தின் தொடக்கத்தில், சூத்ரதாரன் வினாயகர், சரஸ்வதி, மகாவிஷ்ணு, பரமேச்வரன் ஆகியோர்களை பிரார்த்தனை செய்து ஜலக்ரீடலு என்னும் நாடகம் ஆரம்பிக்கும் விதத்தை விவரிக்கிறான்.

கோபியர்கள் தலை நிறைய பூச்சூடி ஆபரணங்கள் அணிந்து அழகான நந்தவனத்திற்கு குளத்தில் நீராடி விளையாடுவதற்கு வருகிறார்கள். சில கோபியர்கள் வனத்திலுள்ள முல்லை, மல்லிகை, ஜாதி முதலான பல புஷ்பங்களை வைத்து விளையாடுகிறார்கள். மற்றவர்கள் கோபியர்கள் மஞ்சள், சந்தனம், வாசனைத் திரவியங்கள் முதலானவைகளை ஒருவர் மீது ஒருவர் தூவி விளையாடுகிறார்கள். பின்னர் குளத்தில் நீராடி விளையாடுவதற்காக ஒருவரை ஒருவர் அழைத்துக்கொண்டு குளத்திற்கு செல்கிறார்கள்.

அந்த வனத்திற்கு கிருஷ்ணன் சில கோப பாலகர்களுடன் பந்தாட்டம் ஆடுவதற்கு வருகிறான். பந்தாடும்பொழுது பந்து தொலை

தூரத்திற்கு செல்கிறது. ஒரு கோப பாலகன் அப்பந்தை எடுப்பதற்கு செல்லும்பொழுது அங்கு கோபியர்கள் குளத்தில் நீராடுவதைக்கண்டுவந்து கிருஷ்ணனிடம் கூறுகிறான். அவன் கூறியதைக் கேட்டு மகிழ்ச்சியடைந்த கிருஷ்ணன் பந்தாட்டத்தை நிறுத்திவிட்டு கோபபாலகர்களை இங்கேயே இருக்கும்படியும், தான் மட்டும் பார்த்து வருவதாக கூறி குளத்தருகே செல்கிறான்.

அங்கு சென்ற கிருஷ்ணன் கோபியர்கள் நீராடுவதைக் கண்டு, கரையின் மேல் அவர்கள் வைத்துவிட்டுச் சென்ற கோபியர்களின் ஆடைகளை எடுத்துக்கொண்டு புன்னை மரத்தின் மேல் மறைத்து வைத்துவிட்டு யாருக்கும் தெரியாமல் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான். அப்பொழுது கோபியர்களின் தாய்தந்தையர்கள் கோபியர்கள் சென்று நேரம் ஆகியதால் பப்புதிம்மக்காவை அனுப்பினார்கள். பெரிய காதுகள், கூனல் முதுகு, ஒட்டிய கன்னத் துடன் பப்புதிம்மக்கா வனத்திற்கு கோபியர்களை தேடி வருகிறாள். வனத்திற்கு வந்த நீண்டநேரமாகி வராததினால் உங்களை அழைத்துவர என்னை உங்கள் தாய்தந்தையர்கள் அனுப்ப வந்தேன். விளையாடியது போதும் வாருங்கள் என்று கோபகன்னியர்களைப் பார்த்து பப்புதிம்மக்கா கூறுகிறாள்.

கோபகன்னியர்கள் பப்புதிம்மக்காவை பார்த்து நாங்கள் இப்பொழுது வருவதிற்கில்லை நீ போ என்று செல்வதற்கு மறுத்துவிடுகின்றனர். பிறகு ஒரு கோபிகை இந்த பப்புதிம்க்கா வீட்டில் சென்று சொன்னால் விபரீதமாகிவிடும் ஆகவே நாம் அனைவரும் புறப்படுவோம் என்று குளத்தை விட்டு வருகிறாள். குளத்தின் கரையில் ஆடைகள் இல்லாததைக் கண்டு மற்றவர்களிடம் உடைகள் காணவில்லை என்று கூறுகிறாள். மற்றொரு கோபிகை, பப்புதிம்மக்காவைத் தவிர இங்கு யாரும் வரவில்லை எனவே அவளை அடித்துக்கேட்டாள் உடைகள் கிடைக்கும் என்று கூறி அவளை அடிக்கின்றார்கள். அதற்கு அவள் உங்களை அழைக்கவந்து எனக்கு இவ்வாறு நடக்கின்றது என்று உடைகளைத் தேடுகிறாள்.

ஒரு கோபிகை வனத்தில் தேடிக்கொண்டு வரும்போது பாலகனின் காலடி தடம் கண்டு அதை மற்றவர்களிடம் கூறுகிறாள். அதற்கு பப்புதிம்மக்கா, அது பாலகனின் காலடி இல்லை, சென்றது காட்டில் உள்ள கழுதையின் அடியாகும்என்று கூறுகிறாள். அதற்கு கோபிகை, காலடி தடத்தில் பத்ம ரேகை தெரிகிறது என்று கூறுகிறாள். கழுதையின் அடி மீது நாயின் காலடி இருக்கிறது என்கிறாள் பப்புதிம்மக்கா. இந்த மூலையில் புல்லாங்குழல்

சத்தம் கேட்கிறது என்கிறாள் மற்றொரு கோபிகை. அதற்கு பப்புதிம்மக்கா, அது குழல் நாதம் இல்லை, நாய் கடித்ததால் கத்திய கழுதையின் குரல் என்கிறாள்.

அப்பொழுது புன்னை மரத்தின் மேல் இருக்கும் உடைகளைப் பார்த்து மகிழ்ச்சியுடன், உங்கள் உடைகள் இங்கே இருக்கிறது வாருங்கள் என்கிறாள். கோபியர்கள் புன்னைமரம் அருகே வரும்பொழுது அங்கிருக்கும் கிருஷ்ணனைக் கண்டு வெட்க மடைந்து குளத்தில் சென்று மறைந்து கொள்கின்றனர். அப்பொழுது கிருஷ்ணன் தன்னைக்காட்டிக் கொடுத்த பப்புதிம்மக்கா மேல் கோபம் கொண்டு அவளுடைய ஆடைகளை எடுத்துச்செல்கிறான். அதற்கு பப்புதிம்மக்கா நான் என் செய்வேன் இந்த கோபியர்களை அழைக்க வந்ததற்கு இவ்வாறு நேர்ந்தது என்று புலம்புகிறாள். கோபியர்களை பார்த்து உங்கள் உடைகளுடன் என் உடையையும் வாங்கிவாருங்கள் என்று பப்புதிம்மக்கா கூறுகிறாள். அதற்கு கோபிகைகள் நாங்கள் எவ்வாறு செல்வோம் நீ சென்று வாங்கி வா என்று கூறுகிறார்கள்.

பப்புதிம்மக்கா கிருஷ்ணனிடம் சென்று கேட்க, அதற்கு அவர்கள் வந்து கேட்டால் தருகிறேன் என்கிறான். கிருஷ்ணன் சொன்னதை கோபிகைகளிடம் கூறுகிறாள். அவர்கள் குளத்தில்

இருந்தவாறே கேட்கின்றார்கள். அதற்கு கிருஷ்ணன் ஒவ்வொருவராக கரைக்கு வந்து என்னிடம் கேட்டால் தருகிறேன் என்று கூறுகிறான். அவர்கள் அவ்வாறு கேட்டும் உடைகள் தர மறுத்து விடுகிறான். அப்பொழுது பப்புதிம்மக்கா கிருஷ்ணனைப் பார்த்து நீ ஏன் இவ்வாறு செய்கிறாய்? அவர்கள் உடைகளை கொடுத்துவிடு என்கிறாள். அதற்கு கிருஷ்ணன் என்னை அவர்கள் திருமணம் செய்துகொண்டால் மட்டுமே தருவதாக கூறினான். அவர்கள் அதற்கு மறுத்து, பப்புதிம்மக்கா ஒத்துக்கொண்டால் தாங்கள் ஏற்றுக்கொள்வதாக கூறுகின்றனர்.

பப்புதிம்மக்கா அவர்களிடம் நீங்கள் கிருஷ்ணனை திருமணம் செய்துகொண்டால்தான் உடைகளைத் தருவான். எனவே, நீங்கள் அவனை திருமணம் செய்யுங்கள் என்கிறாள். அதற்கு கோபிகைகள் சம்மதித்தனர். கிருஷ்ணனும் நான் உங்களை கந்தர்வ விவாகம் செய்துகொள்கிறேன் என்று கூற, அவனின் வார்த்தைகளை ஏற்றுக் கொண்டு அவர்களின் உடைகளை கேட்டனர். அதற்கு கிருஷ்ணன் அவரவர்கள் உடைகளின் அடையாளங்களைக் கூறி வாங்கிக்கொள்ளும்படி கூறினான். அவர்களும் அவ்வாறே கூறி உடைகளை வாங்கினர். பப்புதிம்மக்கா கிருஷ்ணனிடம் அவர்கள் உடையை கொடுத்தாய், என் உடைகளை ஏன் கொடுக்கவில்லை என்று கேட்கும்பொழுது அவளின்

கணவனு மகனும் ஸ்னானம் செய்வதன் பொருட்டு அக்குளக்கரைக்கு வருகின்றனர். பப்புதிம்க்காவிடம் அவள் கணவன் நீ ஏன் இவ்வாறு நின்று கொண்டிருக்கிறாய் என்று கேட்க, அதற்கு பப்புதிம்மக்கா நடந்த நிகழ்வுகளை விவரிக்கிறாள். அவள் கணவன் கிருஷ்ணனிடம் ஏன் இவ்வாறு செய்கிறாய் என்று கேட்க, கிருஷ்ணன் தங்கள் மனைவி என்று தெரியாது என்று கூறி, அவள் உடைகளை தந்து, நான் கோபியர்களை கந்தர்வ விவாகம் செய்ய நீங்கள் நல்ல நேரம் பார்த்துக் கூறுங்கள் என்கிறான். அதற்கு அவர் இன்றே நல்ல நாள் என்று கூறி, அவ்வாறே விவாகம் செய்து வைக்கிறார். இவ்வாறு கோபகன்னிகைகள் கந்தர்வ விவாகம் செய்துகொள்ள தேவர்கள், கின்னர்கள், கிம்புருஷர்கள், நாரதர் முதலானோர் மங்கள கீதம் பாட இனிதே இந்நாடகம் நிறைவுறுகிறது.

AN APPEAL

Manuscripts on Palmleaf or Paper of the ancient works of the wise men of the past, are the great treasures, solely inherited by the Nation and it is the moral obligation of persons who possess them to preserve them safely for the future generations of mankind.

Probably you have some of these in your possession or you know friends or neighbours who possess them. You can make a great contribution to the cause of the preservation not only of our National Culture but also to the Culture of Humanity as a whole by arranging to present such manuscripts to the famous T. M. S. S. M. Library, Thanjavur.

The Manuscripts so presented will be accepted and acknowledged with pleasure and gratitude by the authorities of the Library, preserved with meticulous care and made available to successive generations of readers and scholars for study and research. The hitherto unpublished works found among them, will be printed and published in due course, as facilities occur, with the expression of the Library's gratitude for your gift.

The great Scholar King of Tanjore, **Rajah Serfoji,** has attained immortal fame by dedicating enormous time and wealth to the expansion and firm establishment of this world famous **"Sarasvati Mahal Library".** It is open to you to share the honour of Serfoji, in your own measure by contributing your manuscripts to the great institution built by him.

This great Honour is beckoning to you to accept it. Will you hasten to take it up? The Library waits for your answer.

DISTRICT COLLECTOR AND DIRECTOR
Sarasvati Mahal Library,
Thanjavur.

Thanjavur Maharaja Serfoji's Sarasvati Mahal Library and Research Centre, Thanjavur.

0591